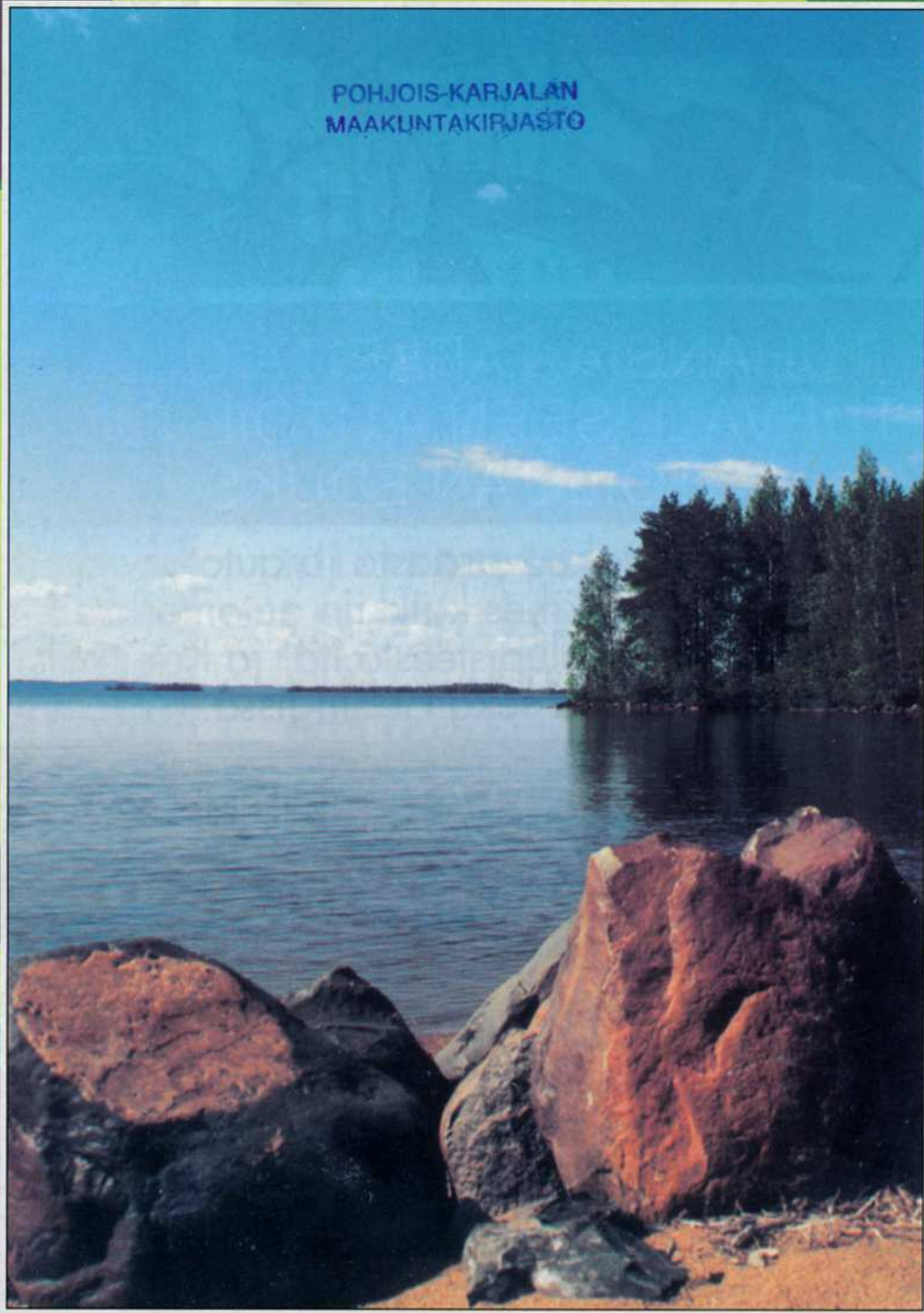

KORPISOTURI

1/96

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

BROMAN
Group

TUHANSIA TÄRKEITÄ OSIA TURVALLISEEN AUTOILUUN. AUTOILIJAN EDUKSI.

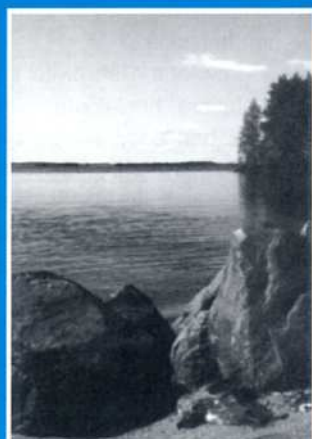
Korkealaatuisia takuuvaraosia ja autotarvikkeita edulliseen hintaan lähes kaikkiin automerkkeihin. Kymmenestä palvelupisteestä Itä- ja Kaakkois-Suomessa sekä Helsingissä.

- LIIKKEET PALVELUKSESSASI

NYT MYÖS HELSINGISSÄ!

		Puhelin	Fax
Helsingissä	VARAOSAMAAILMA	(90) 777 4262	(90) 777 4274
Joensuussa	PIELISENSUUN AUTO OY	(973) 2544 144	(973) 2544 191
	VARAOSANURKKA	(973) 2544 177	(973) 2544 171
Inkeröisissä	INKEROISTEN VARAOSA	(951) 3171 192	(951) 3634 339
Kajaanissa	KAJAANIN VARAOSA OY	(986) 6180 180	(986) 6121 480
Kotkassa	KOTKAN VARAOSA	(952) 606 877	(952) 606 895
Kouvolassa	KOUVOLAN VARAOSA OY	(951) 3116 449	(951) 3753 162
Kuopiossa	PUIJON VARAOSA	(971) 2614 124	(971) 2624 220
Lappeenrannassa	LAPPEENRANNAN VARAOSA	(953) 4531 321	(953) 4153 248
Mikkelissä	MIKKELIN VARAOSA OY	(955) 367 530	(955) 366 582

Kansikuva Höytiäiseltä

■
Päätoimittaja
everstiluutnantti Seppo Pe-
sonen
puh. (973) 788 3205

■
Toimitussihteeri
luutnantti Heikki Rosenius
puh. (973) 788 3221

■
Taloudenhoitaja
puh. (973) 788 3242

■
Ulkoasu
Heikki Kotilainen
Painopaikka
PunaMusta, Joensuu

ISSN 0789 - 1474

KORPISOTURI

1

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Killan lehti

Osoite: KORPISOTURI, PL 5, 80791 KONTIORANTA

96

S I S Ä L T Ö

sivu

SANAN SÄILÄLLÄ	4
NIMET ESILLE	6
KORVEN KÄTKÖISSÄ	8
LIPPUJEN LIEHUESSA	18
OHI ON	20
PRIKAATI ESITTÄYTYY	22
KUMMIKUNTAESITTELY	24
VIERAILUJA	26
KILTAKUULUMISIA	28
VARUSMIESTOIMIKUNNASTA	37
SOSIAALIKURAATTORILTA	38
LIIPASIMELLA	40
SPORTTISETTI	42
AUK	45

HOTELLI
KOLI

MEILTÄ SAAT
BONUSIA

PKO

Muutto edessä

1980 -luvun lopulla Puolustusvoimien rauhan ajan organisaatiota tarkistettiin ja tuolloin itsenäisiä joukko-osastoina toimineet pataljoonat ja patteristot lakkautettiin tai ne siirrettiin joukkoyksikköinä prikaateihin. Kontiorannassa ja Ylämyllyllä toimineet joukko-osastot, Karjalan Jääkäripataljoona ja Pohjois-Karjalan Patteristo lakkautettiin ja niiden tiloja, henkilöstö ja alueita hyväksikäyttämisen perusteella Pohjois-Karjalan Prikaati 1.7.1990. Ratkaisu oli joukko-osaston ja varmasti koko maakunnan etu.

1990-luvun lamakausi ja sen myötä puolustushallinnon alevat rahakehykset ovat tuoneet joukko-osaston uuteen tilanteeseen. Prikaatin toiminta kahdella paikkakunnalla vähenevillä toimintarahoilla ei ollut perusteltua taloudellisesti eikä toiminnallisesti.

Puolustusvoimien rauhan ajan organisaation rationalisointiin ja kehittämiseen liittyen prikaati sai keväällä 1994 tehtävän suunnitella prikaatin uusi rauhan ajan kokoonpano virkoineen ja tehtävineen. Suunnittelun lähtökohtana oli, että prikaatin saapumiserävuuhvua ei pienennetä, varusmieskoulutus keskitetään kokonaisuudessaan Kontiorantaan, prikaati luopuu Ylämyllyn alueesta ja luovuttaa vastuun kiinteistöistä ja alueesta Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnalle sekä luovuttaa yli neljäkymmentä virkaa ja tehtävää Pääesikunnalle.

Lähes kaksi vuotta asioita on valmisteltu ja nyt on niiden toteuttamisen aika. Prikaatin rauhan ajan kokoonpano on hyväksytty ja se on lähes sama kuin tälläkin hetkellä. Kokoonpanoon kuuluu prikaatin esikunta, Karjalan Jääkäripataljoona, Joensuun Pataljoona, Aliupseerikoulu, Huoltokeskus ja Karjalan Sotilassoittokunta. Karjalan Jääkäripataljoonassa on pieni esikunta, kaksi jääkärikomppania ja kranaatinheitinkomppania. Joensuun Pataljoonassa on pieni esikunta, Esikuntakomppania, Kuljetuskomppania ja Sissikomppania.

Prikaatin uudessa kokoonpanossa on nelisenkymmentä virkaa ja tehtävää vähemmän kuin nykyisessä kokoonpanossa. Tällä hetkellä prikaatissa on lähes vastaava määrä virkoja ja tehtäviä avoinna tai määräaikaaisesti täytettynä, joten mittavilta irtisanomisilta on vältytty. Prikaati joutuu irtisanomaan puolenkymmentä ja Puolustusvoimien kiinteistöjen hoidosta Pohjois-Karjalassa vastaava

kentelemään Kontiorantaan syksyn aikana. Heistä parikymmentä muuttaa työn mukana Kontiorantaan ja loput käyvät töissä Kontiorannassa nykyisiltä kotipaikoiltaan. Prikaati voi tarjota Kontiorantaan siirtyville tyydyttävät vuokrahuoneistot varuskunnasta.

Prikaati on käynnistänyt neuvonta- ja tukitoimet irtisanottaville, siirtymään joutuville ja nykyisissä työpaikoissa jatkaville. Niiden tarkoituksena on auttaa kutakin kohderyhmää sopeutumaan uuteen tilanteeseen.

Prikaati on käynnistänyt vuonna 1995 mittavat rakennustyöt Kontiorannassa varusmiesten majoituskapasiteetin lisäämiseksi ja koulutusolosuhteiden parantamiseksi ja ne saadaan suunnitelmien mukaisesti valmiiksi vuoden 1996 loppuun mennessä. Prikaati pystyy vuoden 1997 alusta aloittamaan keskitetyn toiminnan Kontiorannassa tyydyttävästi. Pidemmällä aikavälillä varusmiehet tulisi saada yksikerrosmajoitukseen, mikä tarkoittaa yhden lisäkasarmin rakentamista Kontiorantaan.

Prikaatin saapumiserä II/96 astuu varusmiespalvelukseen kuten aikaisemminkin Kontiorantaan ja Ylämyllylle 9.7.1996. Saapumiserän I/96 240-vuorokautta palvelleet varusmiehet kotiutuvat 4.9. 1996, jolloin Kontiorannassa vapautuu majoitustilaa. Tällä hetkellä monet kouluttajien huoneet ovat entisissä varusmiesmajoitustuvissa. Kouluttajien tarvitsemien tilojen saneeraamiset yksiköiden alakerroksiin saadaan valmiiksi syksyyn mennessä, mikä lisää tuntuvasti varusmiesmajoituskapasiteettia nykyisestä.

Joensuun Pataljoona siirtyy Kontiorantaan 9.9. mennessä. Aliupseerikoulu jatkaa Ylämyllyllä 29.11. saakka. Prikaatin varusmieskoulutus Ylämyllyllä loppuu Aliupseerikoulun päätöspäraatiin. Ylämyllyn Korjaamon henkilöstö siirtyy Kontiorantaan vuoden vaihteessa. Viestikorjaamon henkilöstö jatkaa toimintaansa nykyisissä työtiloissa Ylämyllyllä. Prikaatin Ylämyllyllä olevat huoltotoiminnat loppuvat Joensuun Pataljoonan siirryttyä Kontiorantaan. Käytöstä vapautuvat majoitus- ja huoltotilat jäävät tuolloin peruslämpöisinä tyhjiksi.

Prikaatin toimintojen keskittäminen Kontiorantaan tuo reilun kuuden miljoonan markan vuosisäästöt pienentyneinä palkka- ja kiinteistömenoina. Keskitetty toiminta helpottaa ja kiinteittää prikaatin toimintaa nykyisestä. Muutoksen toteuttaminen on alkanut ja se viedään suunnitelmien mukaan päätökseen vuoden 1996 loppuun mennessä. Prikaatilaisina voimme olla tyytyväisiä, että prikaati jatkaa toimintaansa 1.1.1997 jälkeinkin. Edessä olevassa muutostyössä tarvitaan kaikkien prikaatilaiden työpanosta ja myötäelämistä.

Hyvää ja lämmintä kesää kaikille Korpi-soturin lukijoille ja tukijoille!

Everstiluutnantti Seppo Pesonen

Höytiäinen

Mannerjäätikön sulava reuna saavutti Höytiäisen pohjoispään noin 9700 vuotta sitten. Itsenäiseksi sisäjärveksi se muodostui n. 9500 vuotta sitten. Järvi on laskenut aikaisemmin Viinijokea pitkin Viinijärveen ja edelleen Suur-Saimaaseen.

Maatalouden lisämaan hankkimiseksi 1850-luvun alussa ryhdyttiin valmistelemaan valtiovallan myötävaikutuksella Höytiäisen laskua. Laskukanava kaivettiin Pyhäselästä Paskonpohjanlahteen, jonne laskupadot oli rakennettu.

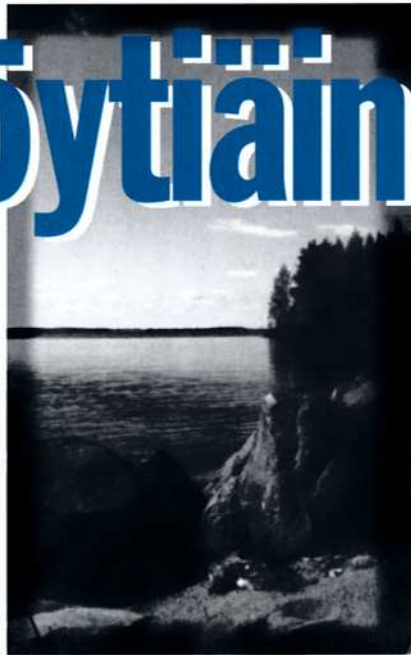
Höytiäinen purkautui neljäs elokuuta 1859. Pari viikkoa ennen suunniteltua laskun aloittamista vesi alkoi syövyttää hiekkamaata patojen ympäriltä. Vesimassat syöksyivät hyökyaaltoina 21 metriä alempana olevaan Pyhäselkään, pauhun kuullessa 20 km:n päähän. Kuudessa päivässä järven pinta oli laskenut 4,5 metriä ja elokuun lopulla jo 8 metriä. Vettä valui yli 3 milj m³.

Höytiäisen järven lasku on taloudellisilta vaikutuksilta mittavin Suomessa toteutettu järven laskuhanke. Lasku vaikutti ratkaisevasti alueen taloudelliseen kehitykseen.

Laskun seuraukset saaristossa näkyvät selvästi, mitkä ominaispiirteet tekevät siitä erittäin mielenkiintoisen luonnontutkijan tutkimuskohteen. Veden pinta laski kaikkiaan 9,5 metriä. Pinta-ala pieneni 1/3:n ja tilavuus alle puolen alkuperäisestä. Vesijättömaata kertyi 15700 ha. Nykyisin järvi on 87,3 metriä mpy:lla.

Ennen Höytiäisen pinnan laskua selkäsaaristossa oli vain muutama suurehko saari. Osa saarista laskun myötä liittyi mantereeseen ja osa toisiinsa. Nyt saaristo muodostuu useista huomattavista saarista sekä kymmenistä luodoista ja kareista. Kontiolahden kunnan alueella yli aarin laajuisia saaria on noin 150.

Höytiäisen suurin saari ennen järvenlaskua oli Polvijärven kunnan

alueella sijaitseva Kinahmon saari. Pinta-ala oli ennen 346 ha, saari liittyi täysin mantereeseen.

Nykyisin Teyrisaari on kooltaan Höytiäisen suurin saari, n. 6 km². Saaren pinta-alasta suurin osa on Kontiolahden kunnan puolella. Ennen järven laskua saari oli nimeltään Vanhasaari ja sen pinta-ala oli vain 0,8 ha.

Kaikkialla on jossain muodossa havaittavissa ennen laskua kehittynyt rantavyöhyke törmineen ja terasseineen. Järvenlasku merkitsi uuden sukcession eli luonnontyyppien kehityskulun alkua ranta-alueella ja muutos on edelleen käynnissä.

Nykyisin Höytiäinen on Suomen 10. suurin järvi. Pinta-ala on 293 km², tilavuus 2390 milj m³, keskisyvyys 8,4 m, suurin syvyys 59 m, rantaviivaa 472 km, keskivirtaama 14,0 m³/s, valuma-alueella peltoa 12400 ha.

Kesämökkejä rantaviivoilla on runsaat 1200 ja n. 250 niistä on ympärivuotisessa käytössä. Kiinteää asutusta sodan jälkeen on ollut Kintainen, Jouhtainen, Varpa ja Teyrsaassa. Teyrsaarta

lukuunottamatta asutus muista saarista siirtyi mantereelle 1960 luvulla.

Kontiolahden kuntaan kuuluu pääosa järven eteläosan suorakaiteen muotoisesta, noin 11 x 15 kilometrin laajasta keskusaltaasta.

Virkistyskäytön tärkeimpiä rantautumisalueita saarissa ovat Jouhteinen, Jere, Kaisu, Munatsu ja Rettelöt.

Vesialue muodostuu n. 80 % kalastusalueesta ja runsas 1/3 on yleisvettä. Höytiäisen kalastoon kuuluvat muikku, lahna, hauki, made, siika, ahven, kuore, särki, järvitaimen, harjus, kuha, pasuri, salakka, seipi, kiiski, muttu, ruutana, kivennuoliainen, pikkunahkiainen ja nahkiainen, Aiemmin on esiintynyt nieriää ja säynettä. Istutuskannassa ovat järvitaimen, kuha, harjus ja siika.

Höytiäinen on kalataloudellisessakin mielessä Pohjois-Karjalan parhaita järviä. Ammattikalastuksessa tärkein on muikku ja virkistyskalastuksessa järvitaimen. Kalasaunoja on ollut 14 ja nykyisin kuusi.

Höytiäistä on säännöstelty vuodesta 1958 lähtien Puntarikosken voimalaitospadolla jonka kautta vedet laskevat Pyhäselkään. Sen vesi vaihtuu joka viides vuosi. Järvi on tarkoitettu säilyttämään mahdollisimman luonnontilaisena Joensuun alueen raakavesilähteenä.

Kontiolahden kunta on laatinut Höytiäisen selkäsaaristoon osayleiskaavan. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan keskeinen osa Höytiäisen selkäsaaristoa kuuluu valtakunnallisen rantojensuojeluohjelman piiriin. Sen mukaan arvokkaimmat rannat säilytetään rakentamattomina nykytilassa arvokkaina luonnonalueina. Alue on n. 15 km pitkä ja n. 9-10 km leveä, pinta-ala 140 km², rantaviivaa 70 km, lomiasuntoja 86.

Rantojensuojeluohjelman tarkentamista ja saariston monikäytön suunnittelua varten Kontiolahden kunta on kartoittanut hallinnolliset saarten luonto-, maisema- ja kulttuurihistorialliset sekä retkeily- ja virkistyskäyttöarvot.

Teksti luutnantti Mauri Tikkanen

Rantaviivan jakautuminen:

Kokonaisrantaviiva (km)

	Manner	Saaret	Yht.
Polvijärvi	156,6	77,3	233,9
Kontiolahti	87,0	125,9	212,9
Juuka	19,5	5,5	25,0
	263,1	208,7	471,8

NIMET ESILLE

YLENNYKSET

■ Kapteeniksi
1.4.1996
Markku Väättänen

■ Kapteeniksi
4.6.1995
Hannu Palkovuori

■ Yliluutnantiksi
6.12.1995
Pekka Matilainen

■ Luutnantiksi
6.12.1995
Mika Räisänen

HENKILÖKUNTAAN HYVÄKSYTTY

■ Yliluutnantti Ville Haapala ilmoittautui 6. päivä kesäkuuta Karjalan Jääkäripataljoonaan palvelukseen isälleen, everstiluutnantti Esa Haapalalle kadettikurssilta valmistuttuaan. Ville palkittiin kiitettävästi suoritetusta kurssista stipendillä ja sen lisäksi hänelle luovutettiin arvokas TRG-tarkkuuskivääri kurssin parhaana ampujana.

■ Luutnantti
Kari Piironen

SIIRROT

■ 1.1.1996
vänrikki Matti Tanninen
Jääkäriprikaatiin

RESERVIIN

■ 1.5.1996
kapteeni Jorma Pasanen

■ 4.1.1996
yliluutnantti
Pekka Holopainen

Tasavallan Presidentti on myöntänyt 4.6.1996 kunniamerkit seuraaville henkilöille:

Suomen Leijonen 1.lk:n Ritarimerkki

Majuri Erkki Juhani Kettunen
Majuri Risto Ilkka Orpana

Suomen Valkoisen Ruusun Ritarimerkki

Majuri Markku Jorma Kejonen
Majuri Ahti Erkki Olavi Korhonen

Suomen Leijonen Ritarimerkki

Kapteeni Kari Armas Antero Paldanius

Suomen Valkoisen Ruusun Ansioristi

Yliluutnantti Ari Matti Antero Hirvonen
Yliluutnantti Kosti Johannes Kinnunen
Yliluutnantti Risto Armas Kontkanen
Yliluutnantti Ahti Tarmo Pellervo Kosonen
Yliluutnantti Aarno Antti Lempinen

Suomen Leijonan Ansioristi

Lutnantti Raimo Veli Olavi Kuittinen
Lutnantti Mauri Olavi Tikkanen

Suomen Valkoisen Ruusun 1.lk:n mitali kultaristein

Sotilasmestari Pekka Iisakki Juhani Ikonen
Sotilasmestari Teuvo Juhani Nygren
Sotilasmestari Kauko Aatos Romppanen
Sotilasmestari Esa Lassi Kalevi Ruotsalainen
Erikoissairaanhoitaja Anna-Liisa Nousiainen
Lutnantti Toivo Juhani Östman

Suomen Valkoisen Ruusun 1.lk:n mitali

Viestittäjien valvoja Kirsti Kaarina Korhonen
Varastonhoitaja Toimi Jaakko Mikael Pesonen
Sotilasammattihenkilövääpeli Vesa Ensio Sorsa

Suomen Valkoisen Ruusun mitali

Ruokalatyöntekijä Pirjo Selma Annikki Pennanen
Varastotyöntekijä Reijo Juhani Toroskainen

Sotilasansiomitali

Ravitsemispäällikkö Katri Liisa Kemppainen
Lutnantti Pertti Antero Kettunen
Sotilasammattihenkilöylikersantti Viljo Kalevi Savinainen

Aloitetoimikunta on hyväksynyt seuraavien henkilöiden aloitteet:

Sotilasmestari Sauli Unto Kalevi Halttunen
Sähkövoimakoneen suojakatos ja kuljetuslaatikko
Kunniakirja ja 1500 markkaa

Sotilasammattihenkilöylikersantti Teuvo Heikki Penttinen
Sotilaspoliisin varustuksen yksinkertaistaminen
yhdistämällä vinyylipatukka ja kaasusumutin
Kunniakirja ja Taskunuotio

Pohjois-Karjalan Prikaati on myöntänyt:

“Kollaan Vasama”-muistoesineet:

Kapteeni Esa Sairanen
Sotilasmestari Lauri Mikkonen

Stipendi

Ylikersantti Vesa Tuovinen
Ansiokkaasta toiminnasta sotilassoittajana
Karjalan Sotilassoittokunnassa

■ Huhtikuun 19 päivä pidettiin prikaatista eläkkeelle siirtyneiden kahvittelaisuus, jossa prikaatin komentaja luovutti poislähteneille prikaatin pienoisliput. Kuvassa vasemmalta ylhäältä Auli Mikkonen, Pirkko Koskelin, Jorma Pasanen, Kerttu Kostander (vas. ala), Annikki Jalovaara ja Aune Teura.

Pohjois-Karjalan Prikaatin joukko (JP 23)

KYMI

-harjoituksessa

■ JP 23:n komentopaikka

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus KYMI-96 pidettiin Kymen Sotilasläänin alueella 16.-23.2.1996. Pohjois-Karjalan Prikaatista harjoitukseen osallistui vanhempi saapumiserä n 350 miestä.

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus KYMI -96 pidettiin Kouvola - Lappeenranta - Hamina alueella. Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui harjoitukseen vajaan pataljoonan suuruisella joukolla. Prikaati sai vahvennuksia Kainuun Prikaatista (yksi jääkärikomppania), Porin Prikaatista (pioneerijoukkue) ja Kotkan Rannikkopatteristosta (tulenjohtue).

Jääkäripataljoona 23 perustettiin varsinaisesti vasta harjoitusalueella Utin lento-

kentän kupeessa sunnuntaina 18.2. iltapäivän ja illan aikana vahvuuden ollessa henkilökunta mukaanlukien reilut 500 taistelijaa. Pataljoonan komentajana oli kapteeni Juha Ruohonen ja pataljoonaupseerina yliluutnantti Jukka Tuuri. Pataljoonalla oli hyvä tuuri (kirjoittajan ikioma havainto) ja hyvinhän tuo pataljoonan komentajakin käskytti ja johti pataljoonaansa.

Joukot marssivat Uttiin Pähkäjärven ampumaleirialueelta ja Kontiorannasta sunnuntaina. Liekö kiristyneen pakkasen (-25) vaiko Kontiorannan osaston marssiajoneuvojen (linja-autot) syytä, mutta joukon sotajoukoksi muodostuminen kesti, kesti ja kesti...

JP 23 oli saanut käskyn ryhmittymään puolustukseen Kaipiaisien länsipuolelle. Patal-

joona oli käsketyllä alueellaan ryhmittyneenä maanantiaamuun noin kello 03.00 mennessä.

Puolustusvalmistelut

Maanantaina jatkettiin yöllä hieman kesken jääneitä puolustusvalmisteluja. Lumipoteroiden valmistus, maastouttamisen ja naamioinnin parantaminen ja niin edelleen. Keltaisen panssaroidut joukotkin testasivat pataljoonan taisteluvaihtelun kesken tärkeimpien puolustusvalmistelujen... hyväksi todettiin.

Etukäteen paljon "mainostettu" vihollisen ilmahrus ja runsas ilmatoiminta motivoivat johtajat ja koko pataljoonan paneutumaan näihin usein hieman huolimatto-

masti hoidettuihin naamiointikysymyksiin. Kyllähän se itse "ilmaherruuskin" siellä kävi sinisissä vaatteissaan, nimeä en saa juuri nyt mieleen, ja lupaili ilmakuvia ja rynnäköitä, mutta, mutta! Todellisuus ja taru kohtasivat jälleen perinteiseen tapaansa: Pohjois-Karjalan pojille jäi vähän kokemuksia ilmahyökkäyksistä ja ilmakuvista plakkariin (plakkari on se paikka, mistä miehet kaivelevat näitä asioita esiin Coca-Cola ja muiden tuoppien äärellä kesähelteellä vuosienkin jälkeen "sotakaveriteita" tavatessaan ja sotaväkiasioita muistelllessaan).

Puolustusvalmistelut hoidettiin antaumuksella ja hyvin pikku kannustusten jälkeen. Pakkanenkin lauhtui mukaviin lukemiin (päivällä -10).

Varsinaista puolustustustelua emme vihollisen kiireis-

tä johtuen päässeet sitten komaan, mitä nyt pakka- sen kanssa vähän painiskel- tiin (illalla taas -25).

Vastahyökkäys- valmistelut ja vastahyökkäys

Pataljoonan toinen tehtävä oli vastahyökkäykseen valmis- tautuminen. Vastahyökkäys- valmistelut aloitettiin yksikön hyökkäys- ja hiihtohinaushar- joituksineen sekä johtajien suorittamin maastontieduste- luin tiistaina 20.2. 96. Keski- viikkopäiväkin meni hyökkäyk- sen harjoittelussa siten, että yksiköt kävivät aina lähtöase- massa saakka.

Savon Jääkäriprikaatin ko- mentaja kävi tarkastamassa JP 23:n hyökkäyssuunnitel- man keskiviikkona iltapäivän päätteeksi. Illansuussa patal- joonan komentaja kapteeni Juha Ruohonen antoi esikäs- kyn vastahyökkäyksestä.

Torstaiaamuna 22.2. noin 04.00 aikoihin tuli vastahyök- käykseen lähtö. Hyökkäyskäs- kyt lähtöasemassa yksiköille annettiin klo 6.30 alkaen.

Tässä vaiheessa tappiot olivat jo huomattavat. Kai- nuun Prikaatin perustama 3 JK oli otettu jo ajat sitten Sa- von Jääkäriprikaatin Esikun- nan käyttöön esittämään har- joituksessa vierailevalle Na- ton Euroopanjoukkojen ko- mentajalle arktisia hyökkäys- kuvioita. Tarvittiinpa siihen seuraajaosastoa kuljetta- maan kolme telakuorma-auto- akin.

Näistä käsketyistä hei- kennyksistä huolimatta lähti JP 23:n taistelunnälkäiset, sudenhampaista kruunua ol- katunnuksissaan kantavat, korpisoturit työntymään syväl- le sinisen ryhmytykseen ajau- tuneen panssaroidun keltai- sen kylkeen.

Varsinaiseen yllätykseen ei JP 23 päässyt johtuen har- joituksen tärkeimpiä vaiheita elävöittämään perustetun pommiryhmän mentyä noin klo 06.00 virittelemään tulen- kuvauskenttiään ja varomää- räysten vaatimia narujaan keskelle keltaisen ryhmytystä.

Taistelu keltaisen lyömi- seksi muodostui molemmilla yksiköillä sarjaksi erilaisia hyökkäyksiä. Yksikön päälli-

köt "putsasivat" aluettaan käyttäen milloin epäsuoraa tulta milloin panssarintorjun- ta-aseita ja jääkärijoukkuei- taan aivan oikeaoppisesti vi- hollistiedusteluakaan unohta- matta.

Hyökkäyssää oli meitä suosiva, näkyvyys vain muuta- mia kymmeniä metrejä. Ilma- herruus ei pahemmin näyttä- tynyt.

KYMI-harjoituksen isom- missa käskyissä kirjoitettu määräaika umpeutui ennen- kuin pohjoiskarjalaiset korpi- soturit olisivat niitanneet sini- sen puolustajan syvyyteen tunkeutuneen keltaisen. Ti- lanne keskeytettiin klo 12.30 ja vastahyökkäysoukot siirre- tiin takaisin puolustusase- miinsa Kaipiaisten länsipuol- lelle.

Paluumarssi

Paluumarssi käskytettiin ja marssivalmistelut aloitettiin torstaina illalla. PKarPr:n joukkojen oli määrä marssia Kontiorantaan käytössään olevilla kuorma-autoilla ja telakuorma-autot piti viedä Utin

lentokentän laidalle odotta- maan myöhemmin tapahtu- vaa poisrahtausta. Varsinai- nen paluumarssi aloitettiin perjantaina 23.2. klo 8.30. Joukkojen mahduttaminen kuorma-autoihin teltojen ja muun kaluston sekaan hirvitti kyllä ihan itse pienempään miestä, mutta kukaan ei kait jäänyt Kaipiaisiin.

Kainuun Prikaatin muo- dostama jääkärikomppania lähti marssimaan omana osastonaan linja-autoilla koh- ti Kajaania. Tuo paluumarssi- kaluston "kirjavuus" aivan il- meistä paljastuvan selvästi tuntui rassaavan joitakin Poh- jois-Karjalan Prikaatin korpi- taistelijoista.

Pahasta kelistä (lumipy- ryä koko matkan) huolimatta marssi sujui hyvin. Kotovarus- kunnassa olimme iltapäivällä noin klo 16.00 aikoihin.

... niin olinhan siellä minä- kin, JP 23 pääkouluttaja ma- juri Rauli Riekinen

Teksti ja kuvat: Majuri R Riekinen

■ JP 23:n pataljoonapääseeri ylliluutnantti Jukka Tuuri komentoteltassaan 22.2.96 alkuyöstä.

II/95 saapumiserän IMPA:n

ampumaleiri

II/95 saapumiserän Itäisen Maanpuolustusalueen ampumaleiri toteutettiin Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikön everstiluutnantti Seppo Pesosen johtamana 7.-17.2.1996 Pahkajärvellä. Leirille osallistui joukkoja Karjalan, Pohjois-Karjalan ja Savon Prikaateista.

Koulutuksen tehostamista varten leirillä oli Panssariprikaatista yksi T 72 panssarivaunu miehistöineen. Leiri toteutettiin todella talvisissa olosuhteissa lämpötilan ollessa useimpina päivinä -20 -30 astetta. Tämän takia etenkin taloushuolto "ampui kovilla" koko leirin ajan.

Leiriin tutustuivat Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola, Savon Prikaatin komentaja eversti Lauri Kiiänlinna, Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja eversti Lauri Ruonansuu, Karjalan Prikaatin komentaja eversti Jaakko Koskela, Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan henkilöstösaston päällikkö everstiluutnantti Arto Kotro ja Savon

Jääkäripataljoonan komentaja majuri Markku Riittinen. Kenttärovasti Lauri Leppänen (SavPr) piti kolmena päivänä leirijoukoille hartaustilaisuuksia. Vierailijat olivat tyytyväisiä näkemäänsä.

Jokainen jääkärijoukkue ampui joukkueen hyökkäysammunnan ja puolustusammunnan valoisalla kaksi kertaa sekä puolustusammunnan pimeällä yhden kerran. Panssarintorjuntajoukkueet ampuivat jääkärijoukkueen puolustusammuntoihin liittyen raskassinko- ja kertassinkoammuntoja joukkueina sekä

hyökkäysammunnoissa kevyt-kertasinkoammuntoja partiona. Kaikki pst-joukkueet osallistuivat leirin päätteeksi panssarintorjuntakomppanian puolustusammuntaan. Patteriston torjuntaosaston ryhmät ampuivat puolustusammunnat valoisalla ja pimeällä sekä komento- ja huoltajoukkueen miehet joukkueen puolustusammunnan valoisalla. Patteristolla (2 tulipatteria) tuettiin joukkueen puolustusammuntoja sekä panssarintorjuntakomppanian puolustusammuntaa. Tykkiryhmät ampuivat lisäksi

■ ... tavoitteena edessä näkyvä kumpare...

Taistelija toteuttamassa saamaansa tehtävää joukkueen hyökkäysammunnassa.

suora-ammunnan (105 H 33). Kranaatinheitinkomppania tuki joukkueen hyökkäysammuntaa yhdellä tulijoukkueella sekä puolustusammuntaa 1-2 tulijoukkueella. Panssarintorjuntakomppanian puolustusammuntaa tuki koko KrhK. Patteriston ja kranaatinheitin tulit saatiin nopeasti ja se osui kiitettävästi.

Leirillä sattui yksi liikennevahinko, jossa PKarPr:n marsiosastoon kuuluva maastokuorma-auto ajoi leirialueella edellä ajavan maastokuorma-auton vetämän kenttäkeittimen päälle sillä seurauksella, että kenttäkeitin rikkoontui käyttökelvottomaksi. Onnettomuudesta ei aiheutunut henkilövahinkoja.

Kuvat ja teksti majuri Ahti Korhonen

■ Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola (kesk) ja everstiluutnantti Arto Kotro seuraamassa joukkueen hyökkäysammunnan valmisteluja lähtöalueella.

Valatilaisuudesta suuri kansanjuhla

Polvijärvellä

■ Kolmituhattapäinen yleisö seurasi ohimarssia, jonka vastaanottivat prikaatin komentaja eversti Lauri Ruonansuu ja kunnanvaltuuston puheenjohtaja Reima Rieppo.

■ Valakaavan luki viime sotien me veteraani, polvijärveläinen Lauri Leminen

Maaliskuun 23. päivänä pidetystä I/96 saapumiserän valajuhlasta muodostui suuri kansanjuhla Polvijärvellä.

Nuorten sotilaiden omaisten ja uteliaiden katsojien kolmituhantinen joukko seurasi teollisuuskylän ja Kolille johtavan tien väliin tapahtulla lumikentällä tapahtunutta katselmusta ja valatilaisuutta.

Prikaatin joukot olivat siirtyneet Sissikomppanian kummikunnan kirkonkylän keskustaan hiihtäen edellisenä päivänä, missä alokkaat viettivät lauantain vastaisen yönä teltoissa Polvijärven teollisuuskylää reunustavassa metsikössä.

Prikaatin komentajan suorittaman katselmuksen jälkeen valakaavan luki paikallinen viime sotien veteraani Lauri Leminen. Valan vannomisen jälkeen prikaatin komentaja eversti Lauri Ruonansuu

piti puheen, jossa hän muistutti sotilaita sotilasvalan merkityksestä.

- Te toimitte sotilasvalanne mukaisesti joka päivä suorittamalla varusmiespalvelustanne miehuullisesti ja parastanne yrittäen. Toimikaa ja käyttäytykää myös palvelukseenne ulkopuolella kunnan kansalaisen tavoin, rehteinä miehinä, suomalaisina sotilaina.

Eversti Ruonansuu painotti myös yleiseen asevelvollisuuteen perustuvan puolustusjärjestelmämme merkitystä.

- Jokainen varusmiespalvelustaan suorittava saapumiserä on tärkeä lenkki kokonaisuudessa ja jokainen soti-

las osa lenkin lujuudesta.

Puheensa päätteeksi prikaatin komentaja ylensi alokkaat jääkäreiksi.

Ohimarssit olalla

Tilaisuus huipentui näyttäväksi ohimarssiksi, jossa lumipukuiset, taisteluvälineillä ja suksilla olalla kantaneet jääkärit marssivat vastaanottajien ja sankan yleisöjoukon ohi. Ohimarssin vastaanottivat eversti Lauri Ruonansuu ja Polvijärven kunnanvaltuuston puheenjohtaja Reima Rieppo.

Karjalan Sotilassoittokunnan tahdittamana joukot siir-

tyivät koulukeskukseen, jossa varusmiehet ja kaikki tilaisuuteen osallistuneet söivät lounaaksi perinteistä "Intin", herkullista hernerokkaa. Ruokailun jälkeen joukot siirtyivät moottorimarssina varuskuntaan, joista valan vannoneet jääkärit pääsivät juhlatilalle.

Teksti ja kuvat luutnatti H Rosenius

■ Pikku Jere oli tullut seuraamaan kummisetänsä, Esikuntakompaniassa palvelevan jääkäri Pasi Kettusen valatilaisuutta. Kummisedän kanssa yhdessä syöty hernekeitto maistui tosi hyvältä.

■ Höytiäisen jäällä oli hiihtävien sotilaiden katkeamaton jono kun valamarssi suoritettiin hiihtäen Polvijärven kirkonkylälle.

Erikoiskoulutuskausi

Erikoiskoulutuskauden päämääränä on kouluttaa taistelija, joka kykenee hyvin toimimaan miehistötehtävissä koulutushaaran mukaisessa ryhmässä ja joukkueessa. Päämääränä on myöskin, että jokaisella sotilaalla on hyvät yleissotilaalliset tiedot ja taidot sekä hyvä fyysinen kunto. Jokaisen jalkaväkitaistelijan on koulutushaarastaan riippumatta osattava erikoiskoulutuskauden jälkeen toimia jääkäriryhmän rynnäkkökivääritaistelijana.

Peruskoulutuskauden 8,5 viikon jälkeen erikoiskoulutuskausi on Pohjois-Karjalan Prikaatissa jaettu neljään tavoitteelliseen päätapahtumaan.

- 12. palvelusviikolla on prikaatin johtama ampumaleiri Sotinpuruolla
- 15. palvelusviikolla prikaatin johtama taisteluharjoitus
- 4,5 kuukauden palveluksen jälkeen Itäisen Maanpuolustusalueen prikaatin jääkärileiri
- yleensä ennen jääkärileiriä komppanioissa toteuttavat koulutushaaratutkinnot

SOTINPURON AMPUMALEIRI

Saapumiserän I/96 ensimmäinen ampumaleiri toteutettiin Sotinpuruolla 25 - 30.3.96. Leirille osallistivat myös saapumiserän II/95 ryhmän johtajat ja kokelaat. Kuljetuskomppanian ajoleiri ja aliupseerikoulun taistelu-

harjoitus ovat ampumaleirin yhteydessä. Suurimmillaan leirin varusmiesvahvuus oli yli 380.

Taisteluumunnassa yksi ammunta suoritetaan taistelijapareittain. Tavoitteena on harjaannuttaa sotilaat aseiden käyttöön nopeissa tilanteissa eri ampuma-aseennoissa. Ammunnan johtajina toimineiden luutnanttien Pantsarin, Mölsän, Mannin ja Piironen mukaan varusmiehillä oli kova yritys halu ja ammunnassa päästiin hyviin tuloksiin.

Kaikki leirijoukot osallistuivat ryhmän puolustusammuntaan valoisalla ja pimeällä. Pimeällä ryhmien vartiomiehet käyttivät hyväkseen viimeisintä tekniikkaa tähyttämällä valonvahvistimilla ja pimeäkiikareilla valvottavaa aluetta.

Jokainen jääkäri pääsi heittämään myös käsikranaatin ja he huomasi, että ei se niin helppoa ole. Tarkkuuden ja heiton pituuden kasvaminen vaativat jatkuvaa harjoittelua.

Ampumaleirin monipuolisuutta lisäsi kranaatinheitinmiesten suora-ammunta, sotilaspoliisien sotilaspoliisiammunnat ja ilmatorjuntakonekiväärikurssin ilmatorjuntakonekivääriammunnat.

Ehkä jännittävin koitos monille oli kapteeni Virransalon johtama koulustarkastus, joka suoritettiin ryhmittäin. Tarkastuksessa Jääkärikomppania otti kaksoisvoiton. Onnittelut Jääkärikomppanialle !

TAISTELUHARJOITUS 16. - 18.4.

Huhtikuun taisteluharjoituk-

sen aikaan lumipeite ei ollut vielä ohentunut. Aamupakkainen teki hangen liukkaaksi hiihdellä. Harjoituksen pääopetustarkoitus oli puolustustaistelun harjoittelu. Ensimmäisinä tehtävinä yksityisellä taistelijalla oli kaivaa lumeen oma potero ja valmistella hyvä tuliasema. Taistelija ryömintäautojen kaivaminen oli monelta unohtunut. Niistä tahtoi tulla suorita kaivantoja ilman suojaavia mutkia. Lumeen oli kuitenkin korjaukset helppo tehdä. Harjoitus aloitettiin pysäyttämällä vihollinen edestä olevasta suojaavasta tukikohdasta. Sissikomppaniasta muodostettu joukkue selviytyi tehtävästä hyvin. Yli luutnantti Kinnusen ja sotilasmestari Nygrenin toteuttamat tulenkuvaukset auttoivat kaikkia eläytymään tilanteeseen.

Seuraavana vaiheena oli taistelu komppanian puolustuskeskuksessa ja joukkueen tukikohdissa. Aliupseerikoulun kiväärilinjasta muodostettu keltainen hyökkääjä oli aktiivinen ja tulevat ryhmänjohtajat osoittivat suurta sitkey-

tä yrittäessään murtaa sinisen puolueen puolustusta siinä kuitenkaan onnistumatta. Harjoitus päätettiin sinisen reservikomppanian vasta-hyökkäykseen.

Harjoitus oli viimeinen taisteluharjoitus II/95 saapumiserän upseerikokelaille ja ryhmänjohtajille. Sain hyvän kuvan Pohjois-Karjalan Prikaatin upseerikokelaiden ja ryhmänjohtajien taidoista, aktiivisuudesta ja yritysvaliisuudesta. Silällä asenteella on hyvä jatkaa reservissä.

ITÄISEN MAANPUOLUSTUS ALUEEN JÄÄKÄRILEIRI 20. - 31.5

Pohjois-Karjalan Prikaatilla oli tällä kertaa leirin suunnittelu- ja johtovastuu. Leirin komentajana oli everstiluutnantti Esa Haapala, komentajan apulaisena kapteeni Antti Virransalo, varoupeerina yli luutnantti Heikki Piironen ja

■ "HÄLYTYS..... ASEMAAN". Jokaiselle taistelijalle annetaan jalkaväkitaistelijan rynnäkkökivääritaistelijan koulutus koulutushaarasta riippumatta. Kuva on ryhmän puolustusammunnasta Taipalsaarella.

vauhdissa

huoltopäällikkönä yliluutnantti Tapio Sivonen. Leirille osallistui joukkoja Karjalan Prikaatista, Pohjois-Karjalan Prikaatista ja Savon prikaatista yli 900 varusmiestä ja lähes 70 henkilökuntaan kuuluvaa.

Leirin tarkoituksena oli harjaannuttaa varusmiesjohtajia johtamaan ja kouluttamaan koulutushaaransa mukaista ryhmää - joukkuetta hyökkäys- ja puolustustaisteiluissa sekä niiden valmisteluissa. Miehistöä harjaannutettiin toimimaan ryhmän - joukkueen kokoonpanossa koulutushaaransa mukaisissa tehtävissä. Kukin leirikomppania oli Taipalsaarassa kahdeksan päivän ajan. Tästä ajasta puolet käytettiin linnoittamiseen ja puolet ammuinon.

Jokainen taistelija ampui leirillä taistelijaparin ammunnan (T 1), ryhmän puolustusammunnan valoisalla ja pimeällä (T 2 ja T 3), ryhmän hyökkäysammunnan (T 4) ja erilaisia ammuinon kevyillä

kertasingoilla. Panssarintorjuntamiehet ampuivat lisäksi raskaalla kertasingolla ja raskaalla singolla. Savon ja Karjalan Prikaatin varusmiehet heittivät myös käsikranaatin. Kaikki ryhmät osallistuivat kapteeni Antti Virransalon johtamaan ja suunnittelemaan ryhmätaitokilpailuun. Pohjois - Karjalan Prikaatin ryhmistä Panssarintorjuntakomppanian ryhmät osasivat tehtävät parhaiten.

Ammunton johtajilla ja toimihenkilöillä oli leirin aikana melkoinen määrä ammuinon johtettavinaan. Esimerkiksi luutnantti Harri Kankaisen johtama T1 ammuinon toteutettiin noin 800 kertaa, ryhmän puolustusammunon valoisalla ja pimeällä 270 kertaa ja ryhmän hyökkäysammunon 130 kertaa. Kaikki ampuivat T 1 ammunnon kaksi kertaa. Kiväärimehet ampuivat T 2 ja T 4 ammunnon kahdesti, muut kerran. Ryhmän puolustusammunon pimeällä ammuinon yksi kerta/ryhmä. Ensimmäinen leiriviikko oli aurinkoista, jolloin syntyi myös pikku kuloja, jotka palontorjuntapuseerin sotilas-

mestari Seppo Hyttisen johdolla sammutettiin nopeasti. Taipalsaaren alueella onkin hyvä kulontorjuntajärjestelmä, johon kuuluu mm vesitankkeja traktorien vetämänä. Tällaiseen yhdistelmään kuuluu mm moottoriruisku. Toisen leiriviikon aikana sää oli sateinen vaihteleva eikä kuloista ollut haittaa.

Leiri oli ryhmänjohtajille ja kokelaille viimeinen harjaantumisviikko varusmiespalveluksessa ennen kotiutumista. Tammikuun saapumiselle tämä leiri sattui palvelusajan keskivaiheille siten, että leirin jälkeen voidaan antaa välitodistus. Omaista kaikille leiriläisille oli hyvä yrityshalu oman ryhmän puolesta. Taidot olivat alokasajasta kehittyneet odotetulle tasolle, josta on hyvä jatkaa eteenpäin kohti joukkoharjoituskauden vaativia harjoituksia ja ampu-maleirejä.

Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja, kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola tutustui leiriin torstaina 23.5 koko päivän. Katsellessaan tehtyjä linnoitustöitä Ilmola muisteli

omia luutnanttiaikojaan, kun hän linnoitusharjoituksessa esitteli joukkueensa kaivamia juoksuautoja ja linnoitteita omalle sodankäyneelle komentajalleen ja sodassa taistelleen miehen yllättävää kysymystä - " mahtuuko mutkista parit ?" Omia joukkojaan kävivät leirillä tapaamassa myöskin Pohjois-Karjalan ja Savon Prikaatin komentajat sekä Karjalan Prikaatista Kymen Jääkäripataljoonan komentaja.

Lappeenrannassa toimii kaksi Pohjois-Karjalan Prikaatia lähellä olevaa killan alaosastoa, Pohjois-Karjalan Prikaatin killan Lappeenrannan alaosasto ja JR 9:n killan alaosasto. Kaikkiaan yhdeksän henkilöä näistä killoista sotimest evp Erkki Nevasen johdolla oli tutustumassa leiriin ja pitämässä yhteistoimintakokousta 28.5. Kokemuksena voi todeta, että leirit ovat hyviä ja mielenkiintoisia tutustumiskohteita kiltalaisille.

**Teksti everstiluutnantti Esa Haapala
Kuvat kapteeni Antti Virransalo**

■ Taipalsaaren Jääkäri-leirillä vierailut Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola (kolmas oikealta) tutustui leirin yhteydessä toteutettuun taisteluharjoitukseen. Aiheena harjoituksessa oli puolustustaistelu. Vuorossa Kranaatinheitinkomppania.

■ Kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola (kesk) ja leirin komentaja everstiluutnantti Esa Haapala (vas) tutustuivat luutnantti Harri Kankaisen johtamaan taistelijapari- eli ns. kissanpolkuammunnon (T 1).

TALVI-96

■ Puolustusvoimain komentaja kenraali G Hägglund tutustumassa krhk:n komentopaikkaan esittelijänä tulitoimintaupseeri upseerikokelas J Haapalainen. SA-kuva.

Itäisen maanpuolustusalueen kranaatinheitinjoukoista perustettu kranaatinheitinkomppania osallistui valtakunnalliselle kenttätykistön ja kranaatinheittimistön talviampumaleirille 15. - 26.1.1996 Rovajärven ampumakenttäalueella.

Harjoitukseen osallistui noin 3000 henkilökuuntaan kuuluvaa, reserviläistä ja varusmiestä kaikista epäsuorantulen yksiköistä sekä tukevista aselajeista. Päävastuun

krhk/IMPA muodostamisesta oli tällä kertaa Pohjois-Karjalan Prikaatilla ja näin Kontiorannasta ja Ylämyllyltä harjoitukseen osallistui lähes 100 varusmiestä ja 10 henkilökuuntaan kuuluvaa. Kranaatinheitinkomppanian päällikkönä toimi alipuseerikoulun kranaatinheitinlinjan johtaja yllluutnantti Janne Karhiaho.

Kuljetukset

Kranaatinheitinkomppania siirtyi junakuljetuksella Kontiolahdelta Misiin 15.1. ja palasi takaisin lähtöpaikkaansa 26.1. Kuljetukset molempiin suuntiin kestivät noin vuoro-

kauden sotilasjunan joutuesassa odottamaan aina tarvittaessa, että siviili liikenne kulki aikataulun mukaan. Junakuljetukset olivat uusi kokemus varusmiehille ja osalle henkilökuntaa, tarjosihan se suurelle osalle joukosta eri tehtäviä kuljetusta valmistellessa ja purettaessa sekä kuljetuksen aikana. Tutuksi tulivat niin laita- ja siltaosastojen kuin junan vartiomiesten tehtävät.

Harjoitusvaihe + A-ammunnat

Ampumaleirin kaksi ensimmäistä vuorokautta oli varattu

joukoille harjoittelupäiviksi, jolloin kovapanosammuntoja ei suoritettu. Harjoituspäivät kuluivat kranaatinheitinkomppanian tuliasematoimintaa harjoitellen, uusia tuliasemia valmistellen sekä tulenjohtotoimintaa kerraten. Komppanian toiminta saatiin vajaan kahden vuorokauden aikana hiottua sellaiseen kuntoon, että tulyyksikkö kykeni aloittamaan amunnat turvallisesti 18.1.

Harjoitusvaihetta seurasi neljä vuorokautta kestänyt a-ammuntavaihe, jonka tarkoituksena oli saattaa tulyyksikkö ampumateknisesti valmiiksi siten, että se kykenisi toteuttamaan sille annetut tuli-

tehtävät. Opetustarkoitus saavutettiin hyvin, tulen totallessa korjauksia ja kokonais-hajonnan pysyttyä reilusti sal-lituissa arvoissa. A-ammun-toja haittasi lauantaina 20.1 vallinnut sankka sumu, mikä esti tulen tähyttämisen tulen-johtopaikoilla ja täten myös ammunnat päivän osalta.

Sotaharjoitusvaihe

Sotaharjoitusvaiheen aikana syvennettiin alkupäivinä saa-tuja oppeja harjoituksen tem-mon lisääntyessä. Kranaatin-heitinkomppania vaihtoi tulia-semia keskimäärin kerran vuorokaudessa ja vastaavasti tulenjohtoryhmät siirtyivät tunturilta toiselle johtaen niin kranaatinheitinkomppanioi-den kuin patteristojen tulta.

Sotaharjoitusvaihe hui-pentui torstaina 25.1 pidet-tyn tulenkeskittämisammun-

taan. Keskittämiseen osallis-tui kaikki leirille osallistuneet tulyksiköt yhteensä 9 am-puen täyksiä tulimuotoja. Tar-kistusammunnat ja tulenes-kittämisen johti Pohjois-Karja-lan Prikaatin tulenjohtoryh-mät palkintona hyvästä toi-minnasta leirin aikana.

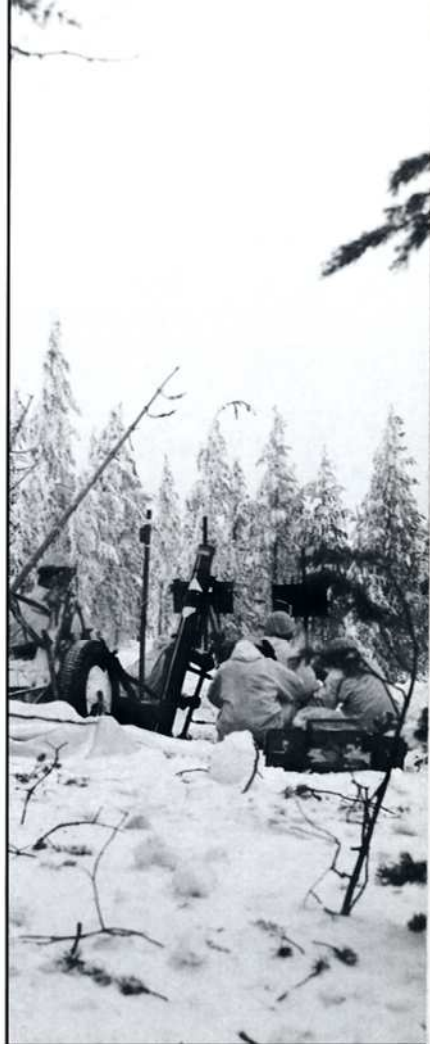
Vierailut

Ampumaleirillä vieraili lukuisa joukko arvovaltaisia vieraita. Omaa toimintaamme tarkasti-vat puolustusvoimain komen-taja kenraali G Hägglund sekä jalkaväen, kenttätykistön ja rannikkotykistön tarkastajat seurueineen. Näiden lisäksi oli monia muita vierailuja lä-hes päivittäin. Kranaatinhei-tinkomppania antoi toiminnas-taan hyvän kuvan ulkopuoli-selle, erityistä kiitosta sai maastouttaminen ja naami-ointi.

Kaiken kaikkiaan kenttäty-kistön- ja kranaatinheittimis-tön talviampumaleiri osoitti jälleen tarpeellisuutensa kou-lutettaessa joukkoja epäsuo-rantulen joukkoihin. Ammun-nat kovin ampumatarvikkein ja vaativat olosuhteet motivoi-vat miehiä yrittämään par-haansa huomattavasti parem-min kuin jokapäiväinen puur-taminen lähiharjoitusmaas-tossa.

Krhkpääll Yliuutnatti Panu Pelkonen

■ Alikersantti
J Miettisen hei-tinryhmä tuli-toiminnassa.

**SAVO-KARJALAN
LINJA OY**

*Halki
korpien,
tyrissä ja
pakkasessa,
-sinivalkeisin
värein.*

Soita
Kari-Pekka Hietala
Jari Hietala
Juha Tukiainen
Puh: 122 324

SAVO-KARJALAN LINJA OY

*Turvallisesti
perille!*

Pohjois-Karjalan Prikaatissa vuosi 1996 on kertausharjoitusten toimeenpanon osalta hiljaiselon aikaa. Harjoitukset ovat pääosin tehtäväkohtaisia tai lyhyitä joukkojen harjoituksia.

1.-4.4.96 toimeenpantiin Sotinpurolla tarkka-, sinko- ja itkkampujen tehtäväkohtainen harjoitus.

22.-25.4.96 vuorostaan pidettiin Sotinpurolla harjoitus it- ja kk-ampujille. Ilmatorjuntakonekivääri on vanhemmille reserviläisille täysin tuntematon ase ja sen kouluttamiseksi 4 vuorokauden harjoitusaika on ehdoton minimiaika.

RYT-toiminnassa päänavaus tapahtuu kesällä ja tätä toimintaa tullaan jatkamaan tarpeen mukaan tulevaisuudessakin. Vapaaehtoisia harjoituksia ei joukkoina ole järjestetty.

Kertausharjoitustoiminnan pääpaino on Valkea -97 harjoituksen valmisteluissa. Kyseessä on helmikuussa -97 pidettävä IMpa:n sotaharjoitus. Valkea-97 harjoitus tulee vaatimaan prikaatin kaikki henkilö- ja materiaaliressurit. Kaikkia reserviläisjoukkoja prikaati ei omin voimin pysty edes kouluttamaan, vaan koulutus- ja materiaaliapua tullaan tarvitsemaan muista joukko-osastoista.

Teksti ja kuvat majuri Erkki Kettunen

■ Henkistäkin koulutusta annettiin muun koulutuksen lomassa. Kenttärovasti H Holkeri kävi pitämässä hartaustilaisuuden Yöttäjässä.

Kertausharjoitus kimara

■ Jääkäri J Laakkonen suorittamassa tarkka-ampujan koetta

■ Vänrikki M Katainen valvoo itkk-ammuntaa Jolkonpurolla

■ Tarkka-ampujien kokeen kolme parasta ampujaa samalla tuloksella. Vasemmalta jääkärit J Laakkonen, S Asikainen ja V Heiskanen. Kouluttajana luutnantti H Torvonen.

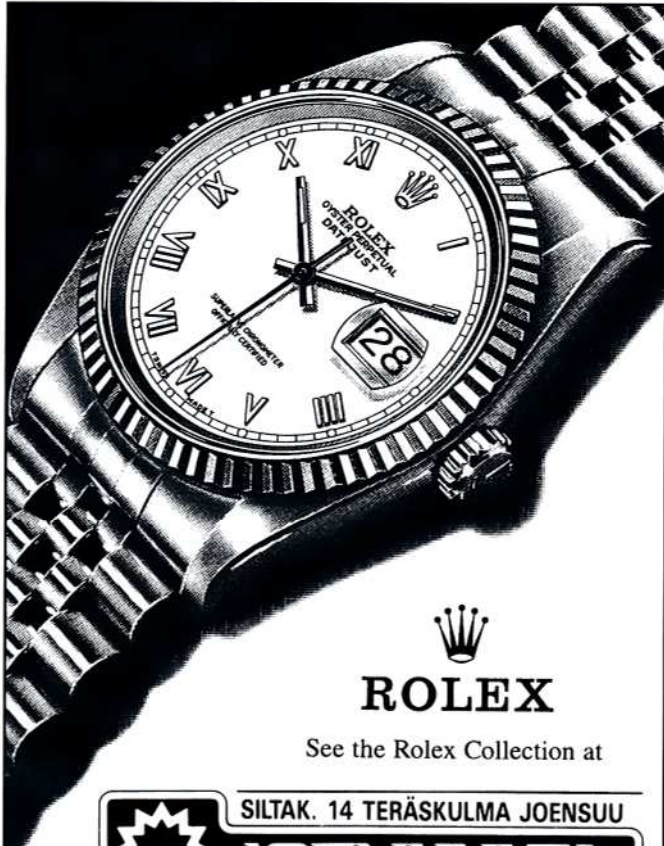
■ Korpraali R Huuskonen ampuu ja alikersantti J Utrainen tähystää.

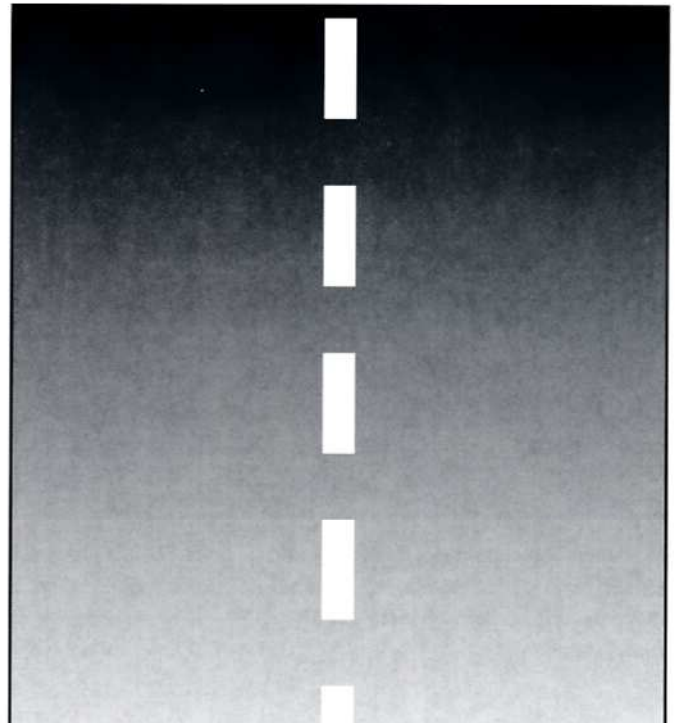
■ Sotilaskoti osoitti taas tarpeellisuutensa. Nurmeksen sisaret ansaitsevat kaikkien harjoituksiin osallistuneiden kiitokset.

■ Jokaisen sotilaan ja suomalaisen perustaitoihin kuuluu henkeä pelastavan ensiavun antamistaito. Upseerikokelas Myller kouluttamassa potilaan elvytystä.

ROLEX
 See the Rolex Collection at
 SILTAK. 14 TERÄSKULMA JOENSUU
 JOENKULTA

LEHTOSEN LIIKENNE OY
 TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 973-24493

**MISSÄ OLET
 KELLO 22.00?**

UUSI HINTA-LUOKKA Valitse Radiolinjan aito GSM.
 Soitat joka päivä klo 22.00-7.00
 alkaen 53 p/min.
 Käytä häpellemättä hyväksesi.
RADIOLINJAN AITO GSM-PUHELU

 JOENSUUN PUHELIN
 FINNET-YHTIÖT

IVO
YHTIÖT

 **KEKÄLE
 ON MUOTIA**
JOENSUU - LIEKKA - KITEE
 TAMPERE - JYVÄSKYLÄ
 LAPPEENRANTA - LAHTI

 **FUTURE
 FREETIME**

 POHJOLA-YHTIÖT
 POHJOLA SUOMI-SALAMA EUROOPPALAINEN
 ILMARINEN
 Siltakatu 20, 80100 Joensuu, puh. (973) 16301

■ Ensimmäisen naulan löi Itäisen maanpuolustusalueen komentaja, kenrli Ilkka Ilmola. Avustajana naulauksessa toimi kapt Jorma Pasanen.

■ Pohjois - Karjalalaisen maanpuolustuksen vankka tukija, kauppaneuvos Väinö H Broman naulaamassa Pielisensuun Auto OY:n edustajana lippua.

■ Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Esa Haapalan tehtävänä oli naukata viimeinen lipun nauloista.

Perinnelippu

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnekäpäivää ja perinnelipun naulaustilaisuutta vietettiin juhlavassa tunnelmassa 24.2.1996 Prikaatin ruokalassa.

Lippuhanke käynnistyi talvella 1995, jolloin todettiin vuonna 1968 käyttöön otetun Karjalan Jääkäripataljoonan lipun olevan heikossa kunnossa ja vaarassa repeytyä.

Lippuhankkeen rahoittajiksi tulivat Karjalan Jääkäripataljoonan kummikunta Kontiolahti ja Pielisensuun Auto OY. Lipun teettämisestä kantoi vastuun ammattitaitoisesti KarJPE:n toimistoupseeri, kapteeni Jorma Pasanen.

JP 5:n nimi muuttui maakunnalliseksi Karjalan Jääkäripataljoonaksi 1.1.1957. Noin puolitoista vuotta myöhemmin pataljoona sai oman lippunsa. Lipun naulaustilaisuus oli 18.5.1958. Tasavallan Presidentti vihki lipun 4.6.1958 Helsingissä. Lipun suunnitteli Olof Erikson. Tämä lippu uusittiin 1968. Lipusta tehtiin alkuperäistä lippua hieman suurempi. Kun Pohjois-Karjalan Prikaati perustettiin, Karjalan Jääkäripataljoonan lipusta tuli joukkoyksikön perinnelippu, joka on pataljoonan mukana paraateissa ja perinnekäpäivän juhlatilaisuuksissa.

Teksti ja kuvat everstiluutnantti Esa Haapala

■ Yli 200 perinnekäpäivän juhlijaa nauttii Karjalan Sotilasorjtokunnan mukaansatempaavasta tanssimusiikista.

■ Kenttärövästi Heikki Holkeri vihki lipun. Lippu-upseereina olivat ylil Hansi Miettinen (krov Holkerin takana) ja ylil Arjo Kaarre. Lipunkantajana oli Itn Markku Keskitalo.

■ Kontiolahden kunnanvaltuuston puheenjohtaja Heikki Saavalainen piti lipupuheen

Puolustusvoimien
lippujuhlapäivä

Lieksassa

Teksti ja kuvat everstiluutnantti Seppo Pesonen

■ Ohimarszivuorossa Pohjois-Karjalan Prikaati moottoroituna. Nasun johtajana tuore kapteeni Hannu Palkovuori.

■ Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja, kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja, eversti Jouko Hälvä laskivat seppeleen Kaatuneiden muistohaudalle.

■ Pohjois-Karjalan Prikaatin joukot järjestyneenä torilla eversti Lauri Ruonansuun johdolla.

■ Kenraaliluutnantti Ilkka Ilmola pitämässä juhlapuhetta Lieksan torilla pidetyssä paraatikatselmuksessa.

“Herra eversti,
kotiutuvat järjestyneet
kotiuttamistilaisuuteen.”

P A L K I T U T

JALKAVÄEN SÄÄTIÖN MITALI

Vänrikki	Hahtela Ossi Mikael, Kontiolahti
Kersantti	Rissanen Jari Tapio, Iisalmi
Korpraali	Jalkanen Petri Juhani, Rautalampi
Korpraali	Heikkinen Anssi Valter, Nilsia

RESERVIUPSEERIPIIRIN LEVYKE

Vänrikki	Niskanen Risto Tapani, Turku
----------	------------------------------

RESERVIALIUPSEERIPIIRIN LEVYKE

Kersantti	Karhatsu Kimmo Niilo Mikael, Tervo
-----------	------------------------------------

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

Korpraali	Piironen Mikko Esa Juhani, Kontiolahti
Korpraali	Puustinen Jari Veijo Antero, Joensuu

PRIKAATIN KILLAN STIPENDI

Vänrikki	Harju Jyrki Tapio, Joensuu
Kersantti	Kiviniemi Jussi Pekka Tapio, Joensuu
Kersantti	Laakkonen Ari Juhani, Joensuu
Korpraali	Putkonen Antti Ilmari, Leppävirta
Jääkäri	Lehtola Pekka Juhani, Liperi
Korpraali	Lavikainen Janne Petteri, Joensuu

KOULUTUSRYHMISSÄÄN ANSIOITUNEET

Vänrikki	Lakio Kai Jorma Tapani, Joensuu
Vänrikki	Lintu Jouni Tapio, Kesälahti
Alikersantti	Kokko Sampsa Antero, Savonlinna
Kersantti	Varonen Janne Antti Mikael, Pielavesi
Kersantti	Saarelainen Sami Kristian, Joensuu
Kersantti	Salminen Mikko Patrik, Kuopio
Vänrikki	Suonen Marko Tapio, Kuopio
Kersantti	Salmi Pertti Matti, Varkaus
Korpraali	Korhonen Sami Kristian, Joensuu
Jääkäri	Blom Jani Kristian, Kuopio
Korpraali	Lemettinen Jari Marko, Siilinjärvi
Jääkäri	Kiiskinen Samuli Henrik, Joensuu
Viestimies	Soininen Ilpo Lari Sakari, Kiihtelysvaara
Jääkäri	Haara Sami Petteri, Kuopio
Jääkäri	Turunen Marko Tapani, Lieksa
Korpraali	Nieminen Pasi Petri Mikael, Lappeenranta

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

Jääkäri	Halttunen Teemu Taneli, Joensuu
Korpraali	Hoffren Janne Petteri, Kuopio

VIESTIJOHTAJAN PALKINTO

Alikersantti	Hiltunen Petri Mika Tapio, Tohmajärvi
--------------	---------------------------------------

AUTONKULJETTAJIEN PALKINNOT

Korpraali	Rissanen Jouni Toivo Juhani, Siilinjärvi
Korpraali	Koverskoi Marko Tapio, Maaninka

Ohi On

Teksti ja kuvat
everstiluutnantti
Seppo Pesonen

■ Maaliskuun kotiuttamistilaisuuden parhaana miehenä palkittiin Jalkaväen Säätiön mitalilla korpraali Petri Jalkanen.

■ Huhtikuun kotiuttamistilaisuudessa parhaana miehenä palkittiin korpraali Anssi Heikkinen

■ Kesäkuussa Jalkaväkisäätiön mitaleilla palkittiin vänrikki Ossi Hahtela (vas) ja kersantti Jari Rissanen.

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan toimintaa

Kontiolahden
kunta

loma
**KOHTEEKSI
KESÄLAHTI**

PYHÄSELKÄ
ELÄMÄÄ JA YMPÄRISTÖÄ

**KUOPION
KAUPUNKI**

**TOHMAJÄRVEN
KUNTA**

**Ilomantsin
kunta**

PIELAVESI
*ponnistaa
luonnostaan*

**JOENSUUN
KAUPUNKI**

**ENON
KUNTA**

EU:n itäisin soittokunta

Karjalan

Karjalan Sotilassoittokunnan tehtävänä on ensisijaisesti puolustusvoimien ja maanpuolustusjärjestöjen järjestämien tilaisuuksien musiikkitarpeen täyttäminen. Soittotoiminnan tavoitteena on tukea puolustusvoimien antamaa sotilaskoulutusta, kasvatus-, tiedotus-, ja viihdytystoimintaa sekä kirkollista työtä. Soittokunnan varsinainen soittotoiminta-alue on Pohjois-Karjalan ja Kuopion lääni. Esiintymismatkoja tehdään myös kauemmaksi.

Soittokunta teki historiansa ensimmäisen ulkomaanmatkan Sveitsiin 3.- 6. toukokuuta 1996. Matka onnistui loistavasti ja sveitsiläinen yleisö sekä mukana olleet pääesikunnan edustajat olivat tyytyväisiä kuulemaansa. Ensi heinäkuussa KarSK osallistuu myös Hamina - Tattoo-eseen. Soittokunnalla on esiintymisiä vuosittain keskimäärin 240. Vuonna 1995 esiintymiset jakaantuivat seuraavasti:

Puolustusvoimien tilaisuudet	143
Puolustusvoimien ulkopuoliset tilaisuudet	79
Konsertit	41
Pienyhtyesoitot	13
Yhteensä	276

Yleisöä arvioitiin olleen tilaisuuksissa yhteensä 103

300 ja ajokilometrejä esiintymismatkoilla kertyi 15 109.

Esiintymiset puolustusvoimien ja maanpuolustusjärjestöjen, mm sotainvalidien ja sotaveteraanien tilaisuuksissa ovat ns palvelussoittoja. Soittokunta voi esiintyä myös ns ansiosoittona periaatteessa kenen tahansa pv:n ulkopuolisen järjestön tai vaikkapa yksityisen henkilön järjestämässä tilaisuudessa. Tilaisuus ei kuitenkaan saa olla ulko- tai sisäpoliittinen mielenosoitus eikä ohjelmaltaan valtiovallan tai pv:n vastainen. Ansiosoitoista peritään tilaajalta pääesikunnan vahvistamat taksat, joista osa maksetaan soittajille ja osa menee tilille, jonka varoja käytetään mm soitintarvikkeiden hankkimiseen ja konserttien järjestämiseen. Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja hyväksyy soittokunnan esiintymiset soittokunnan päällikön esitysten perusteella.

OHJELMISTO

Perinteisesti on sotilassoittokuntien tärkein musiikkilaji ollut marssimusiikki, ja edelleenkin yleisö odottaa meidän esittävän tuttuja ja perinteisiä marssisävelmiä. Kun viime vuosina olemme suunnanneet konserttejamme entistä enemmän nuorisolle, on ohjelmistoon pyritty saamaan nuorisoon vetoavaa musiikkia. Sähköiset soittimet sotilassoittokunnan kokoonpanossa alkavat olla nykyaikana tuttu näky. Myös laulusolistien kanssa esiinnyimme entistä enemmän. Suuremmissa konserteissamme esitämme kuitenkin aina monipuolista ja vakavaakin puhallinmusiikkia. Kysyttäessä mitä on sotilasmusiikki, sotilassoittajat mielellään vastaavat: Sotilasmusiikkia on kaikki se musiikki, jota sotilassoittokunnat esittävät.

Karjalan Sotilassoittokunnan kokoonpano 15.5.1996:

Musiikkiyliluutnantti	Juha Tiensuu	soittokunnan päällikkö
Yliuutnantti	Ahti Huusko	apulaiskapellimestari, käyrätorvi
Luutnantti	Ilkka Karppanen	apulaiskapellimestari, baritoni
Sotilasmestari	Juhani Saarela	soittokunnan väpeli, pasuuna
Luutnantti	Ilkka Lindgren	tuuba ja sähköbasso
Luutnantti	Esa Lehtinen	huilu ja saksofonit
Luutnantti	Tuomo Makkonen	lyömäsoittimet
Sotilasmestari	Veikko Lehtikoinen	trumpetti
Ylikersantti	Juha Kainulainen	käyrätorvi
Ylikersantti	Vesa Tuovinen	trumpetti
Ylikersantti	Jani Pajari	klarineti

HENKILÖSTÖ

Karjalan Sotilassoittokunnalla on tällä hetkellä käytävissä 1 musiikkipuseerin vir-

ty torjuntataistelua on tällä kertaa päättynyt torjuntavoittoon. Suuri kunnia voitosta kuuluu kaikille Pohjois-Karjalaisille kunnille, yhteisöille ja

Toivomme, että saamme nyt jatkaa työtämme pitkälle tulevaisuuteen ilman lakkautusuhkaa. Lakkautusuhkaa vastaan käyty taistelu ja sen aikana maakunnasta saatu voimakas tuki ovat saaneet meidät sotilassoittajat va-kuuttuneeksi työmme tarpeellisuudesta.

EU:N ITÄISIN SOITTOKUNTA

Karjalan Sotilassoittokunta on Pohjois-Karjalan Prikaatin alainen perusyksikkö. Sen historialliset juuret ulottuvat Raivolaan, Karjalan Kannak-

Sotilassoittokunta

ka, 15 opistoupseerin virkaa ja 1 toimistovirkailijan virka. Nimitetyillä opistoupseereilla viroista on täytetty vain 7, määräaikaisina virkamiehinä palvelee 3 soittajaa ja 5 virkaa on valitettavasti avoinna.

TULEVAISUUDEN NÄKYMÄT

Yli kolme vuotta kestänyt soittokunnan säilyttämiseksi käy-

yksityisille henkilöille, jotka tuellaan saivat päättäjät va-kuuttumaan soittokunnan tarpeellisuudesta maakunnassamme. Osoitus soittokunnan suuresta suosiosta toiminta-alueellaan oli pääesikunnan käskemä taloudellisen tuen kartoitus; Karjalan Sotilassoittokunnalle luvattiin taloudellista tukea säilymisen takaamiseksi enemmän kuin millekään soittokunnalle maassamme.

selle vuonna 1922 perustettuun yksikköön, joka toimi aluksi Polkupyöräpataljoona 2:n soittokuntana. Kontiorantaan soittokunta siirrettiin vuonna 1944. Aluksi se toimi Jalkaväkirykmentti 3:n soittokuntana ja sitten Kontiolahden Varuskuntasotilassoittokuntana ennen nimenmuutostaan Karjalan Sotilassoittokunnaksi. Kapellimestareuna ovat toimineet mm musiikkikapteeni Onni Lehmuskallio ja musiik-

kimajurit Pekka Repo ja Raimo Maaranen. Vuonna 1995 kapellimestariksi nimitettiin musiikkiyliluutnantti Juha Tiensuu.

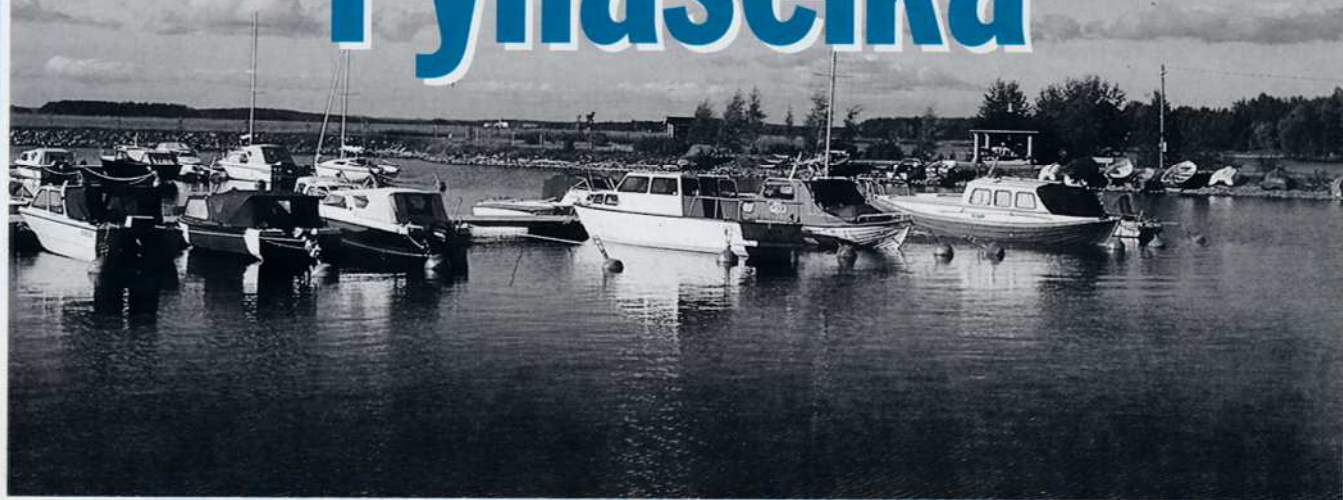
Teksti musiikkiyliluutnantti
Juha Tiensuu
kuvat luutnantti Heikki Rosenius

■ Soittokunta esiintyi vuonna 1995 kaikkiaan 276 kertaa eri tilaisuuksissa. Kuva on viime joulukuussa pidetystä keskustan koulujen itsenäisyysjuhlakonsertista. Esitysvuorossa on ylikersantti Vesa Tuovinen, jonka instrumenttina oli kivääri mallia -39 eli Pystykorva, kappaleen nimi oli osuvasti Pystykorvapolkka.

Suhmuran Santran ja Mulon Mantan kotipitäjä

Pyhäselkä

■ Reijolasta löytyy tasokas venesatama.

Pohjois-Karjalan nuorin kunta Pyhäselkä täytti viime vuonna 70 vuotta. Perustamisvaiheessa asukkaita oli 4000. Nyt lähes 7200. Viimeisen kymmenen vuoden aikana olemme saaneet yli 1500 uutta asukasta.

Kunnassa on kaksi taajamaa; hallinnollinen keskus Hammaslahti sekä Joensuun kupeella sijaitseva Reijola. Molemmissa on n. 2000 asukasta. Joensuussa pyhäselkäläisistä käy toissä lähes 900 henkeä. Vastaavasti Pyhäselässä työskentelee n. 150 joensuulaista.

Kunnan alueella olevista työpaikoista 18 % on maa- ja metsätaloudessa. Teollisuudessa ja rakennustoiminnassa on 20 % ja loput palveluissa.

Suurimpia palvelupuolen työllistäjiä ovat Pyhäselän

kunta (300), Kiihtelys-Pyhäselkä kuntayhtymä (90), Pohjois-Karjalan lääninvankila (70) sekä Vanhainkoti Iltarauha (45) henkeä.

Tärkeimpiä nähtävyyksiä ovat: kotiseutu & rautatiemuuseumo, Pyhäselän kirkko, viime vuonna 100 vuotta täyttänyt Pohjois-Karjalan Opisto sekä luonnonhyppymäki Rauanvaarassa, jonka korkein huippu ulottuu 153 korkeuteen. Reijolassa ja Nivassa on venesatamat. Uudelleen rakennettu Lemmenlava on jälleen käytössä.

Vuoden tärkeimpiä tapahtumia ovat Santran Suvisunnuntai heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina sekä Mulon Mantan kekkerit lokakuussa.

Lapsia ja nuoria on runsaasti

Olemme Pohjois-Karjalan lapsirikkain kunta. Alle 15 vuoti-

aita on yli 25%. Eipä ihme, että oppilasmäärät ovat meillä jatkuvasti nousussa. Kunnastamme löytyy hyvätasoinen lukio, jossa käy oppilaita myös Rääkkylästä ja Kiihtelysvaarasta.

Nuoristakin on pidetty huolta. Meillä käynnistyi ensimmäisenä Pohjois-Karjalassa 15-20 vuotisten nuorten kesätyöprojekti. Olemme kolmena edellisenä vuotena työllistäneet kahdeksi viikoksi kaikki 15-20 vuotiaat koululaiset ja opiskelijat.

Keihäspitäjä

Kuntamme tunnetaan erityisesti keihäspitäjänä ja täältä ovat kotoisin mm. Parviaisen veljekset Aki ja Mika sekä Ari Pakarinen. Heidät ja monet muut urheilutoiminnan pariin on vetänyt Pyhäselän Urheilijoiden väsymätön puuhamies Eero Könönen, joka systemaattisesti etsii kaikista ikä-

luokista lahjakkuudet esiin.

Keihäsmiehiäkin kuuluisampi on kuitenkin Terho Könösen sanoituksellaan ikuis-tama laulu Suhmuran Santrasta ja Mulon Mantasta.

Kunnan yritystoiminnan merkkipaaluja

Outokumpu Oy:n Hammaslahden kaivos toimi kunnassamme v. 1973-1986. Kaivoksesta louhittiin kuparia 58500 tonnia, sinkkiä 6600 tonnia, hopeaa 37700 kiloa ja jopa kultaakin yhteensä 1280 kiloa. Keskimääräinen kuparipitoisuus oli 1.1%. Parhaillaan kaivos työllisti lähes 150 henkeä.

Kaivoksen ansiosta kunnan asukasluku kääntyi muuttovoittoiseksi. Asukasmäärän kasvuun vaikutti myös Reijolan taajaman perustaminen. Kaivostoiminnan päättymisen vuoksi Pyhäselän kunta sai erityisalue-etuudet v. 1985-

87. Hammaslahden kaivosprojekti auttoi kuntaa selviämään kaivostoiminnan päättymisestä. Päätösvaiheessa kaivoksen 120 hengestä puolet muutti muille kaivospaikkakunnille. Loput sijoituivat pääsääntöisesti muiden yritysten palvelukseen tai perustivat oman yrityksen.

Kaivostoiminnan päättymisen vuoksi kuntaan saatiin myös 87 vankipaikkaa sisältävä Pohjois-Karjalan lääninvankila. Työtä se antaa 70 hengelle.

Yksityisistä yrityksistä mainittakoon mm. herukka-puimureita valmistava Rakenustempo Oy(40 henkeä), lasten haalareita äitiyspakkauksiin valmistava L-Rentals Oy(34) sekä kiinteitä erikoiskalusteita valmistava Joensuun Puukaluste Oy(17). Teollisia työpaikkoja kunnassa on yhteensä n. 250. Uusia yrityksiä kuntaamme perustetaan vuosittain n. 35-40.

Teollisuus Pyhäselässä on hyvin pienyritysvaistoista. Maatalouden päätuotantosuunta on lypsykarjatalous. Pyhäselän maatilat ovat tuotantotasoltaan pohjoiskarjalaisittain katsottuna keskimääräistä suurempia.

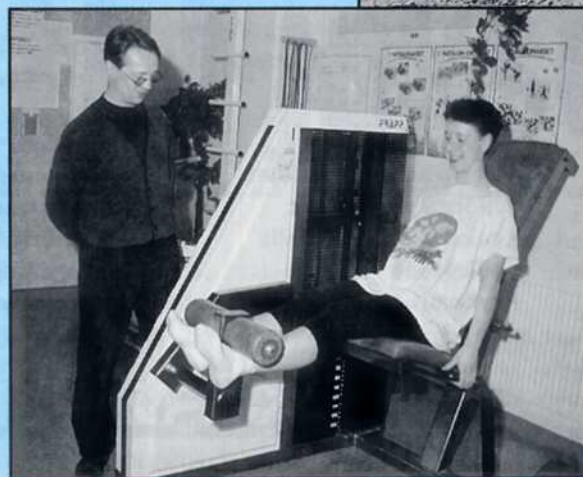
Niittylahdenrannassa on pantu tuulemaan

Niittylahdenrantaan n. 10 kilometrin päähän Joensuusta rakennetaan valtakunnallinen puurakentamisen tutkimus-

kehittämisen, ja koerakentamiskeskus. Merkittävänä yhteistyökumppanina hankkeen kehittämisessä on mukana Jaako Pöyry-yhtiöt. Parhailaan käydään neuvotteluja n. 10 puualan yrityksen kanssa sijoittumisesta Niittylahden asemantien teollisuusalueelle.

Niittylahdenranta on ensimmäinen alueellinen puurakentamisen kehittämishanke Suomessa ja luonnollisesti myös kunnan elinkeinopolitiikan tärkein hanke. Alueella yhdistyvät yrittäminen, asuminen, vapaa-aika ja palvelut. Tavoitteena on luoda alueelle sijoituville yrityksille erinomainen toimintaympäristö, joka on uuden yrityskulttuurin ja puurakentamisen ykkönen Suomessa.

Niittylahdenrantaan Pohjois-Karjalan Opiston ympärille aletaan v. 1997 rakentaa myös korkeatasoista 500-

■ UK-tekniikka on tehnyt kuntoiluvälineitä yli 400:aan kuntosaliin.

■ L-Rentals Oy tekee äitiyspakkauksiin lasten haalareita.

600 hengen taajamaa. Alueelle nousee omakotitaloja, rivitaloja, kerrostaloja, kaikki puusta.

Kunnassa viihdytään ja kunnan talous on kunnossa

Vuonna 1992 suoritettun kuntakuvatutkimuksen mukaan

peräti 94 % kuntalaisistamme ilmoitti viihtyvänsä Pyhäselässä hyvin tai erittäin hyvin.

Taloudellisesti olemme pärjänneet hyvin. Velkaa/asukas on alle 1000 mk. Tunnuksena hyvästä taloudenpidosta kuntamme nimitettiin vuonna 1994 Suomen menestyneimmäksi maaseudun pendelikunnaksi.

■ Santran Suvisunnuntaita vietetään heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina. Silloin lähdetään polkupyörällä saatolle Suhmuraan.

VIERAILUJA

■ Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja, kenraaliluutnantti Heikki Koskelo (kesk) kävi joulukuun alussa jäähyväiskäynnillä prikaatissa siirtyessään eläkkeelle.

■ Kontiorannassa ja Ylämyllyllä oli tammikuussa esillä esine- ja valokuvanäyttely, joka esitteli jääkäriliikkeen historiaa. Näyttelyn on koostanut Jääkäripataljoona 27:n perinneyhdistys. Näyttelyssä esiteltiin jääkäreiden värväystä, lähtöä Saksaan ja koulutusta siellä sekä palvelusta Saksan itärintamalla Kuurinmaalla, nykyisen Latvian alueella. Eversti Lauri Ruonansuu (vas) sai perusteellista tietoa jääkäriperinteistä Kontiolahden Sotilaskodissa pidetyssä avajaistilaisuudessa JP 27:n perinneyhdistyksen hallituksen jäseneltä Marjo Kerviseltä ja puheenjohtajalta, kenraalimajuri Sami Sihvolla.

Ratkaisu kiinnitysongelmiin

- pultit
- ruuvit
- pidättimet
- kierretangot
- haponkestävät ruuvit
- itseporautuvat ruuvit
- rakennusruuvit
- sokat
- putkikannakkeet

- nostotarvikkeet
- käsityökalut
- sähkötyökalut
- kuljetuspyörät
- perävaunutarvikkeet
- hionta tarvikkeet
- rakennuskemikaalit
- tiilisiteet
- työasut

- työsuojelutarvikkeet
- teräsköydet
- ketjut
- sähkötarvikkeet
- rakennuskiinnikkeet
- letkusiteet

Nämä ja paljon muuta yli 12 000 nimikkeen valikoimastamme.

Toimintavaltteinamme ovat tavaravalikoiman laajuus, toimintavarmuus, toimitusten nopeus ja vankka ammattitaito

KARJALAIN PULTTI

Salpaku 6, 80100 JOENSUU, puh. (973) 897 801, fax 897 805

Me - Elina Turunen, Heidi Norppa, Anna-Laura Aittomäki, Reetta Tossavainen ja Salla Seeslahti Lehmosta sekä Heikki Pitkänen Paiholasta ja kaikki Kontiolahden yläasteen 8. luokalta - olimme 25.-29.3. ns TET-jaksolla Pohjois-Karjalan Prikaatissa. TET on suomeksi "työelämään tutustuminen" ja sen tarkoituksena on antaa meille oppilaille kuva erilaisista ammateista ja niihin tarvittavasta koulutuksesta.

Olimme kaikki omalla tavallamme kiinnostuneita armeijan ja sen oheistoiminoista eli minkäläistähän siellä oikeastaan onkaan. Meillä jokaisella oli tulevasta tutustumispaikasta myös oma ennakkokäsitys ja sen mukaiset asenteet.

Kontiorannan vaihe

Jokaisessa työpisteessä meille kerrottiin aluksi sen tehtävästä prikaatissa ja siellä tehtävistä töistä yleensä.

Maanantaina 25.3. menimme Kontiorannassa koululinkasta päästyämme Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntaan tutustumaan ohjaajaamme ja "ryhmän johtajaan" majuri Ahti Korhoseen. Ahti esitteli armeijan toimintaa ja kertoi tehtävistämme viikon aikana. Kuittasimme varusteet - maastopuvun, maiharit, lakit, paidat jne - "rättivarastolta" ja lähdimme syömään armeijan herkkuja.

Syötyämme me tytöt jäimme ruokalaan töihin. Heikki meni varusvarastolle. Pyyhimme pöytiä, kuskasimme puhdaita astioita paikoilleen ja tutustuimme keittiön ihmeellisiin laitteisiin. Heikki käsitteli omalla paikallaan "rätejä ja lumpui".

Tiistaina 26.3. me tytöt menimme tutustumaan va-

ruskuntasairaalaan. Saimme luvan seurata viisaudenhamppaan poistoleikkausta, jossa eräs "seurueemme jäsen" pyörtyi ennen kuin leikkaus edes alkoi. Tämän jälkeen siivosimme sairaalan huoneita ja saimme tehdä "steriilipusseja". Ruokailun jälkeen pääsimme seuraamaan lääkintämiesten koulutusta sekä teoriassa että käytännössä aiheena mm suojauminen taistelukaasuilta.

- KAASUVAARA! Taikaviitan alle ja sikakösti päähän ja eikun menox! (opimmehan me sentään jotain...)

Selite: Taikaviita=sadeviitta, sikakösti=suojanaamari

Heikki tettaili tiistain varuskunnan korjaamolla.

jaitsee Nurmeksen kaupungin ja Rautavaaran kuntien alueilla.

Perillä majoittauduimme valitettavasti teltan asemesta katon alle henkilökunnan majoitusrakennukseen omaan huoneeseemme. Heikki asui yhdessä krh-kouluttajien kanssa.

Tutustuimme Sotinpuron majoitusalueeseen ja lisäksi leirin yleisjärjestelyihin Johtolassa, josta lähdimme nasuajelulle.

Upeassa leirisotilaskodissa sotilaskotisisar Anja Ekberg selvitti meille seikkaperäisesti sotilaskodin toimintaa kasarmilla ja leireillä. Myöhemmin kävimme seuraamassa yöammuntoja. Illalla meitä pyydettiin varusmies-

kanssa. Vaihdoimme osia puolenpäivän aikaan ja työnteko jatkui. Illalla saunoimme ja kävimme uudelleen nasuajelulla, nyt pimeällä.

Perjantai 27.3. Yhyy... Viimeinen päivä!! Aloitimme aamun tutustumalla "kissanpolkuihin", kranaatinheittoharjoituksiin ja sotilaspoliisien sekä lääkintämiesten harjoituksiin. Tämän jälkeen valitettavasti jouduimme lähtemään takaisin Kontiorantaan.

Palautimme varusteet ja pidettyämme loppupalaverin, jossa annoimme Ahdille TET-jaksostamme "risut ja ruusut", "hilppasimme" väsyneinä kotia kohti.

■ KOMMENTIT:

- Hauskaa oli!
- Töitä oli riittävästi.... aika ei käynyt pitkäksi
- Kivat "ohjaajat"
- Iliin vähän oltiin varusmiehen mukana harjoituksissa
- negatiivista oli kun ei tajuttu nukkua teltassa (lupa ois ollu)

Kysely varusmiehiltä: Mitä mieltä olette jos naiset tulisivat tänne armeijaan?

- Pannaan yx sellanen!
- Ihan hyvä!
- Ihan kiva mutta...
- Jokaisen henkilökohtainen asia
- Mukavaa vaihtelua

TERKUT:

- **KAIKILLE VARUSMIEHILLE!!**
- ERIKOISTERKUT:**
- **KAIKILLE NUOTIOILLA OLIJOILLE**
- **KENTTÄKEITTIÖN POJAT & SAUNAN-LÄMMITTÄJÄT & HUUSSINPUHUSTAJA**
- **SOTILASPOLIISIT**
- **LÄÄKINTÄMIEHET**

KIITOKSET MYÖS SOTINPURON LÄÄKÄRILLE JA RYHMÄNJOHTAJALLEMME, MAJURI AHTI KORHOSELLE

Rakkauksella: Elina, Heidi, Anna-Laura, Reetta & Salla

TET-jakso

Sotsin leirivaihe

Keskiviikkona 27.3. lähdimme majuri Ahti Korhosen kyydillä Sotisiin eli Sotinpuron ampumaleirialueelle, jossa tammikuussa palvelukseen astuneet varusmiehet ampuvat erilaisia taisteluammuntoja ja kuljettajakurssilaiset pitivät ajoleiriään. Sotinpuro si-

ten illanviettoon ja hauskaa oli. Sen jälkeen menimme nukkumaan.

Torstaina 26.3. kello kahdeksan aamulla aloitimme rankan työpäivän. Osa meni sodeen siivoamaan ja osa meni kenttäkeittiölle valmistamaan lounasta yhdessä varusmiesten keittäjäkurssin

Nostalgiaa II

Kun kaksi tai useampi miestä kokoontuu viettämään niin sanottua isojen poikien sauna-, tee- tai muuta senkaltaista iltaa, keskustelun yhdeksi aiheeksi lähes poikkeuksetta enemmän tai myöhemmin putkahtaa myös varusmiesaika, armeija, intti, Suomen raskas, onhan rakkaalla lapsella monta nimeä. Yleensä myös tällöin pyritään vähättelemään kaverien puheita sanomalla: "Tuo nyt ei ole ollut paljon mitään, mutta kuunnelkaahan, miten meillä oli aikoinaan Karjalan Jääkäripataljoonassa (jostain syystä mieleeni tulut joukko-osasto). Näitä inttiaikoja allekirjoittamutkin muisteli tällä palstalla jokin aika sitten. Sallittaneen niitä nyt vähän lisää.

Armeijassahan tuntui - ainakin alkuun - olevan aina kiire. Minulla tuo kiire alkoi jo vähän ennen H-hetkeä. Kontiorannassa piti ilmoittautua 15.2.1958 klo 24.00 mennessä. Vapaudesta päätettiin nauttia viimeiseen asti. "Ruplalla" vedettiin vielä haikeat tangot ja sitten juoksulla linja-autoasemalle klo 23.15 lähtevään bussiin.

Noin kaksi kilometriä ennen varuskuntaa ystäväni Pate tunsu niin voimakasta kutsumusta, että oli pakko laskeutua pois autosta. Kaveria ei jätetty myöskään silloin ja niinpä sitten edessä oli ensimmäinen kova koitos, ehtiä ajoissa päävartioon. Paikalla oltiin hiestä märkinä ja perin hengästyneinä klo 23.56. Meitä vastassa ollut komppaniaan opastajaksi suuri sotaherra paljastui myöhemmin yksikkömme kirjuriksi.

Tupamme esimies, alikersantti Matilainen oli varsinainen velmu miehekseen. Pieni kooltaan, naama aina ilkikurisessa virneessä. Ole siinä sitten itsekkään totinen, vaikka pitänyt olisi. Seurauksena lukemattomat hymypesulla käynnit, joiden jälkeen piti yrittää naama peruslukemilla ilmoitusta: "Herra alikersantti, alokas ku-

minaama Mikkonen suorittanut määräämämme tehtävän, pessyt hymynsä". Seuraavan hymypesulla käynnin jälkeen ilmoitus saattoi olla muuten sama, mutta se tehtiin paperikori päässä.

Pinkat sänkyjen päissä iltaisin olivat yksi taiteen laji, jossa jotkut onnistuivat, toiset taas eivät. Vieläkin kaikkua korvissa Matilaisen tuomio: "Kuka on paskonut armeijan jakkaralle ja mennyt sänkyyn nauramaan". Läheisen Höytiäisen kovat tuulet puhalsivat pinkan usein lattialle, eikä tältä armottomuudelta säilyneet kaapitkaan komennon kuullessa: "Kaapeille, kaapit auki".

Rättisulkeisissa po. alikersanttimme ehtymätön mielikuvitus saavutti kauden parhaat kukkasensa. Onnistuimme lopulta jopa panemaan päällä olleen mantelin päälle työpuvun - alle minuutissa.

Tanssiaisat komppanian käytävällä harjojen kanssa äänilevyjen soidessa keskusradiosta, olivat ilmeisesti sitten-

kin vain meidän veripäiden viihtyvyyden lisäämiseksi. Harja haettiin musiikin alkaessa siivouskomerosta kauniisti kumartaen ja sinne se tanssin päätyttyä kumartaen saatettiin. Ja tulipahan käytäväkin siivottua.

Ruokailuun marssittiin aina muodossa, tahdissa ja tahtiin laulaen. Laulu muuten alkoi aina kolmannella askeleella. Pöytiin mentiin myös muodossa, istuttiin vasta luvan saatuaamme. Sen jälkeen päivystäjämme karjaisi suurimmalla soitaäänellään: "Esikuntakomppania". Silloin lyötiin nyrkit pöytään niin että pamahti. Jäykistyneinä oltiin sitten niin kauan, että päivystäjä teki ilmoituksen. Lupa ruokailun aloittamiseen saatiin ruokalassa olevalta, ilmoituksen vastaanottaneelta kantahenkilökuntaan kuuluvalta.

Ensimmäinen saunareissu oli muuten episodi sinänsä. Juosten sinne vieläkin pystyssä olevalle rantasaunalle mentiin. Ehdin pukuhuoneeseen asti minäkin, mutta vaatteita en kerennyt riisumaan. Alikersantti kun alkoi kailottaa suurin piirtein tähän tapaan: "Ei tänne asumaan ole tultu, pukeutumiseen aikaa yksi minuutti, toimikaa". Takaisin komppaniaan juostiin - tietysti, eikä vielä saunapuhtaana, tällä kertaa.

Tällaisia muutamia hajanaisia muistoja alokasajaltani Kontiorannassa vuonna 1958. Hauskoilta ne ainakin minusta nyt tuntuvat. Toista mahtoi olla runsaat 38 vuotta sitten. Silloin lohduteltiin itseämme ja toisiamme sanomalla että: "Vielä se palaa sauna meiltäkin". Korkeat esimiehemme korpraalista alikersanttiin kyllä muistivat kannustaa meitä esimerkiksi sanomalla, että pääsemme siviiliin sitten kun lipputanko puhkeaa kukkaan ja ruokalan Lotina - Orvokki on päivystävänä upseerina. Mutta täälläpä hän ollaan, siviilissä - kaikesta huolimatta tai perätikkö sen vuoksi.

■ Jorma Mikkonen, puheenjohtaja

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN KILTA

Suurenmoiset kiitokset mahtavasta Pohjois-Karjalan Prikaatin esittelystä toukokuun puolivälissä 1958-1960 palveluksessa olleiden varusmiesten vieraillessa varuskunnassa.

■ Kuvassa vas esikuntapäällikkö evl S Pesonen, Aulis Saloranta, Erkki Huttu, Kauko Immonen, Veikko Tikka, Raimo Virkkunen, Pekka Hämäläinen, Osmo Ruottinen, Niilo Mustonen, Kalevi Valjus ja Eino Päivinen.

Killan talous kunnossa

Prikaatin Killan sääntömääräinen kevätkokous pidettiin kerho- huone Poterolla huhtikuun 14. päivänä.

Killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen toivotti kiltasisaret ja -veljet tervetulleiksi ja kertoi samalla menneen toimintavuoden tyydyttäneen hallitusta niin toiminnallisesti kuin taloudellisestikin. Killan jäsenmäärän pienen laskunkin hän ennakoiki tänä vuonna kääntyvän pienoiseen nousuun. Jäsenmäärän kasvuun tulee vaikuttamaan varusmiesten keskuudessa käynnistyt RYT-toimita, jonka tiimoilta tullaan tänä kesänä pitämään ensimmäinen vapaaehtoinen kertausharjoitus.

Keskittämisen vuosi Pohjois-Karjalan Prikaatissa

Ennen varsinaisen vuosikokouksen alkua everstiluutnantti Seppo Pesonen piti

esitelmän; Keskittämisen vuosi Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Esitelmässään hän kertoi prikaatin toimintojen keskittämisen vaikutuksia prikaatin nykyiseen elämään. Esitelmästä kokousväki sai kaikenkaikkiaan myönteisen kuvan kaikista niistä hallinnollisista ja rakenteellisista muutoksista jotka Kontiorannassa joudutaan toteuttamaan vuoden loppuun mennessä. Kiltakin saa uuden perinnehuoneen, johon on tarkoitus siirtää myös Tykistökillan perinnehuoneen tavarat Ylämyllyltä.

Yleistä yhdistyksen toiminnasta

Kokouksen puheenjohtana toimeen kiltaveli Aimo Hoikkalan johdolla käsiteltiin sääntöjen määräämät kevätkokousasiat jouhevasti. Toimintakertomuksen osalta todettiin killalle asetettujen yleisten päämäärien toteutuneen hyvin. Jäsenmäärässä oli edellisvuoteen verrattuna hieman laskua, kun taas taloudellinen kehitys oli hyvä. Killan tulonlähteet olivat toi-

mineet niin hyvin, että killan pääoma kasvoi hieman.

Hallinto

Killan hallituksen ja valtuuskunnan henkilömäärän supistus edellisvuoteen ei vaikuttanut killan toimintaan. Vuoden aikana pidettyjen kokousten lisäksi hallituksen ja valtuuskunnan yhteistilaisuuksia pidettiin vuonna 1995 kolme kappaletta. Lisäksi yhteispalavereja JR 9 Killan kanssa oli kaikkiaan yhdeksän. Killan edustajia oli muissa järjestöissä kuusi; MPKL:n liittohallituksen vpj, MPKL:n liittovaltuuston jäsen, MPKL:n vaalivaliokunnan jäsen, vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen koulutusryhmän puheenjohtaja, Karjalan Poikien Killan hallituksen jäsen ja MPKL:n järjestövaliokunnan jäsen.

Huomionosoitukset ja palkitsemiset

Jäseniä ja yhteistyökumppaneita muistettiin merkkipäivien ym. johdosta kaikkiaan

28:lla tervehdyksellä. Palkitsemisia suoritettiin varusmiesten kotiuttamisjuhliissa niin, että stipendin sai kaikkiaan 19 varusmiestä. Perinteisen veteraanin joululahjan vastaanottivat Tauno Vornanen Patsolasta ja Kalle Saarinen Kiteeltä. Varusmiestoimikunnan esityksestä kummilahjan sai kaksi varusmiestä.

Kiltatoiminta

Kiltatoiminnan tiimoilta vuosi oli perinteisen vilkas. Kiltalaisia osallistui mm MPKL:n liiton järjestämiin tilaisuuksiin, maanpuolustusjuhliin, prikaatin järjestämiin tilaisuuksiin, killan retkiin ja muihin erilaisiin tilaisuuksiin ja kilpailuihin. Vuoden aikana näitä eri tapahtumia oli useita kymmeniä.

Kokouksen puheenjohtaja päätti kokouksen ja totesi killan hallituksen tehneen jälleen kerran hyvää maanpuolustustyötä.

Järjestyksessään viides Pohjois-Karjalan Prikaatin ja JR 9 kiltojen järjestämä maanpuolustusjuhla pidettiin 26 päivänä huhtikuuta Liperin yläasteella.

Tämä kansallisen veteraanipäivän aattona pidetty juhla oli suunnattu nimenomaan nuorille ja sotiemme veteraaneille. Juhlapuheen pitänyt eversti Jouko Hälvä kertoi yläasteen oppilaille omia ajatuksiaan siitä, mitä itsenäisyys tänä päivänä merkitsee nuorille. Juhlan musiikillisesta annista vastasivat Karjalan Sotilassoittokunta, Liperin Mieslaulajat ja yläasteen kuoro. Nuorten puheenvuoron käytti opiskelija Timo Huttunen. Liperin kunnan tervehdyksen toi juhlaan kunnanvaltuuston puheenjohtaja Esko Jokiniemi.

Tilaisuuden aluksi Prikaatin killan puheenjohtaja Jorma Mikkonen lähetti seppelipartion sankarihaudoille. Avauspuheessaan hän kiitti Liperin kuntaa ja Pohjois-Karjalan Prikaattia, joiden avulla killoille jo perinteeksi muodostuneen maanpuolustusjuhlan järjestäminen tänäkin vuonna oli mahdollista.

■ Nuorten puheenvuoron pitänyt Timo Huttunen kaipasi nykynuorilta samaa yhteistyötä ja -henkeä, jolla veteraanit pärjäisivät aikanaan tiukassa paikassa.

Maanpuolustusjuhla Liperissä

Koti, uskonto ja isänmaa

Juhlapuheen pitänyt eversti Jouko Hälvä kertasi toisen maailmansodan historiaa ja muistutti nuoria kuulijoita siitä, että Neuvostoliiton hyökkäyksen jälkeen talvi- ja jatkosotaan jouduttiin taloudellisten, poliittisten ja sotilaallisten syiden takia. Vaikka maa Jatkosodan päätyttyä olikin hätää kärsimässä ei tilanne ollut niin paha kuin mitä joistakin yhteyksistä voisi kuvitella. Eihän vihollinen, kiitos veteraanien, edes päässyt maamme vahvimaksi puolustuslinjaksi rakennetulle Salpalinjalle saakka.

Veteraanit puolustivat tuolloin kotia, isänmaata ja uskontoa. Arvoja, jotka Hälvän mukaan merkitsevät tänäkin päivänä. Koti on paikka, josta jokainen saa ensisijaisen avun ja turvan mitä erilaisimmissa asioissa. Uskonto merkitsi tuolloin luterilaisuuden ja ortodoksisuuden puolustamista. Itsenäisyys, isänmaan puolustaminen merkitsi tuolloin ja merkitsee tänäkin päivänä mm. sitä, et-

tä Suomessa puhutaan äidinkiellällä ja toimitaan omien lakien mukaan. Hälvän mukaan itsenäisyys on myös oikeutta suojella ympäristöä ja tehdä rauhanturvatyötä.

Eversti Hälvä sanoi myös, että maata ei puolusteta pelkästään palveluksessa olevien varusmiesten ja kantahenkilökunnan voimin, vaan se tapahtuu, niinkuin aiemminkin reserviläisten voimin. Veteraanien ei tarvitse olla huolissaan maan puolustamisesta, sillä nykyiset reserviläiset ovat Hälvän mukaan ottaneet vastuun maanpuolustuksesta. Puheensa lopuksi eversti

Hälvä toivoi, että nuoret polvet arvostaisivat veteraaniamme ja ymmärtäisivät harvanevan veteraanijoukon tarvitseman tuen.

Liperin kunnanvaltuuston puheenjohtaja Esko Jokiniemi toi juhlaan Liperin kunnan tervehdyksen. Puheessaan hän mainitsi kuinka veteraaneilla oli tuolloin sotavuosina suuri tavoite - parempi maailma, jonka eteen ponnisteltiin. Hän totesi, että vastaavan suuruisia ja yhteistä tehtävää ei tällä hetkellä ole. Nuoret suuntaavat aktiivisuutensa moniin uusiin ja erilaisiin asioihin, kuten ympäristönsuojeluun. Nuoret ovat kuitenkin isänmaallisia ja puolustustahtoisia sekä kiinnostuneita menneestä.

Tilaisuus päättyi yhteisesti laulettuun Karjalaisten lauluun, jonka jälkeen siirryttiin Liperin kunnan tarjoamille kahveille.

Teksti ja kuvat luutnantti H Rosenius

■ Liperissä pidetyn maanpuolustusjuhlan aluksi lähetettiin seppelipartio sankarihaudoille.

Viime syksynä käynnistynyt RYT-toiminta on saatu hyvin alkuun myös Pohjois-Karjalan Prikaatissa. Kotiutuville on jo ehditty pitää useita info-tilaisuuksia. Mukaan toimintaan on ollut lähtemässä noin 25 prosenttia kotiutuvista. Ensimmäinen siviilin siirtyneiden omaehtoinen tapaaminen on 5 - 6 päivinä tulevaa heinäkuuta. Tilaisuuden järjestää prikaati yhdessä killan kanssa vapaaehtoisen harjoituksen muodossa.

Reservi-

yksikkötoiminta etenee

■ Viimeisin varusmiehille järjestetty tilaisuus pidettiin 9 päivänä toukokuuta II/95 330 vuorokautta palveleville Panssarintorjuntakomppanian auditoriossa. Kuvassa selin killan yhteyshenkilöt Mikko Tanskanen (vas) ja Mika Kempas.

■ Yhteisiä neuvotteluja prikaatin ryt-vastaavien kanssa on käyty. Ensimmäinen palaveri järjestettiin Joensuun Osuuspankin tiloissa 12 päivänä tammikuuta 1996. Kuvassa tammikuun neuvotteluun osallistuneet.

56. Kaatuneitten muistopäivä

Kaatuneitten muistopäivää vietettiin maassamme jo 56. kerran, tänä vuonna 19 päivänä toukokuuta. Joensuussa päivää vietettiin Jumalanpalveluksin Joensuun kirkkoissa. Sitten seurasivat eri kansalais- ja maanpuolustusjärjestöjen kunnianosoitukset ja seppeltenlaskut hautausmaan eri muistomerkeille. Arvokasohjelmainen päiväjuhla pidettiin Joensuun seurakuntakeskuksessa.

Kaatuneitten muistopäivän järjestelyistä vastasi Aulis Laineen johtama kansalaisjuhlien järjestelyelin. Pohjois-Karjalan Prikaatin Killasta juhlallisuuksiin osallistivat Eero Hintikka killan lipunkantajana ja Riitta Broman seppelleenlaskijana.

Teksti ja kuva Jorma Mikkonen

■ Talvi- ja jatkosodan sankarimuistomerkki "Ikuisuutta kohti". Patsaan on veistänyt taiteilija V. Tirronen v. 1953.

Killan hallitus vierailulla

Helsingin osastossa

Killan hallitus vahvennuttuna Lappeenrannan osaston edustajilla suoritettiin 25.-26.5. jo perinteiseksi muodostuneen alaosastovierailun tällä kertaa Helsingin osastoon.

Meillä oli erittäin mielenkiintoinen retkiohjelma, jonka oli valmistellut Helsingin osaston puheenjohtaja Osmo Eskola tunnetulla taidollaan.

Tutustuimme Suomenlinnan Rannikkorykmenttiin komentajansa eversti Ossi Kettusen johdolla (Pohjois-Karjalan miehiä alkujaan).

Kävimme myös laiva-ajelulla Kuivasaareen, jossa katselimme todella isoja tykkeitä ja saimme kuulla ja nähdä hyvän esityksen tykkitornin toiminnasta. Kiitos esittelijälle sotmest evp Matti Katajaiselle.

Yövyimme Uudenmaan Jääkäripataljoonan kasarmissa ja sunnuntaiaamuna jatkoimme matkaamme kohti Riihimäkeä ja EKO-KEM'in ongelmajätelaitosta. Laitoksen edustaja Jussi Jaakkola puhui

■ Retkeläiset lähdössä Kuivasaareen Suomenlinnan Rannikkorykmentin komentajan eversti Ossi Kettusen johdolla.

meille ongelmajätteistä ja niiden jatkokäsittelystä ja varmaankin moni tunsu piston sydämessään ja lupasi sisimmässään lajitella kotitaloudessa muodostuvan jätteen huolellisesti ja toimittaa "jätökset" keräilypisteisiin.

Onneksi ketään meistä ei luokiteltu ongelmajätteeksi, joten kaikki pääsivät siirtymään seuraavaan tutustumiskoh-

teeseemme Viestirykmenttiin ja siellä Viestimuseoon. On muuten mielenkiintoinen paikka.

Viestirykmentin ruokalassa nautitun päivällisen jälkeen alkoi kotimatka.

Kiitokset kaikille onnistuneen retken järjestelyihin osallistuneille.

Teksti ja kuvat majuri R Laakkonen

■ "Ison tykin" äärellä, sotilasmestari evp Matti Katajainen esittelemässä.

■ Killan Helsingin osaston puheenjohtaja Osmo Eskola kuiskuttelee keskuslotan korvaan Viestimuseossa.

Maanpuolustuskiltojen liiton toiminnan päämäärät vuosina 1995 - 1997

Liiton toiminnalle on valittu seuraavat strategiset päämäärät yllämainituille vuosille:

1. Reserviyksikkötoiminta ja jäsenmäärän lisäys

- Reserviyksikkötoiminnan kehittäminen toimivaksi organisaatioksi joukko-osastokilloissa suunnittelujakson aikana.
- Ylläolevan toimintamuodon ja muun tuloshakuisen kiltatoiminnan kautta jäsenmäärän lisääminen, tavoitteena 4000 uutta jäsentä per vuosi.

2. Tiedotustoiminta

- Tiedotustoiminnan kehittäminen niin, että se tavoittaa jokaisen kiltalaisen kahdesti vuodessa julkaistavan oman tiedotuslehden välityksellä.
- Kiltamateriaalin aktiivinen toimittaminen kiltalehdille.

3. Oman organisaation kehittäminen

- Kiltapiiriorganisaation kehittäminen koko maan kattavaksi.
- Toimiston kehittäminen laajempaan jäsenpalveluun.

- Maanpuolustusta edistävien toimintamuotojen kehittäminen reserviläisiässä oleville kiltalaisille.

- Jäsenkunnassa olevan asiantunte muksen ja toimintahalun hyödyntäminen.

4. Koulutus

- Valtakunnallisen turvallisuuspoliittisen seminaarin järjestäminen.
- Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen toteuttaminen yhteistoiminnassa Maanpuolustuskoulutus ry:n ja puolustusvoimien kanssa.
- Tiedotustilaisuuksia opettajille jatketaan.

5. Yhteistyö muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa

- Yhteistoimintatilaisuuksien luominen muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa, myös piiri- ja paikallistasolla.
- Pohjoismaisen kiltayhteistyön aktiivinen kiltatasolle.
- Kartoittaa ja luoda suhteita lähinnä Euroopan alueella oleviin maanpuolustusjärjestöihin.

Maanpuolustuskiltojen liiton palvelutoiminta

• ATK-palvelut

- Jäsenrekisterin hoito, jäsenmaksupankkisiirrot, jäsenluettelot, osoitetarrat ja ATK-neuvonta.

• Koulutus

- Maanpuolustuskoulutus ry:n kurssit, turvallisuuspolitiikan seminaari ja järjestöjohdollinen koulutus.

• Neuvontapalvelu

- Yhdistysasiat, yhdistyslakiasiat ja kunniamerkit.

• Tiedotusasiat

- Tiedotuslehti kiltalaisille, yhteiskirjeet, kiltatoiminnan osoitehakemisto, kiltalehtien avustaminen ja infokäynti killoissa.

• Urheilutoiminta

- Reserviläisurheiluliitto ry:n kilpailu- ja koulutustapahtumat. Kuntokortit ja -merkit.

• Palkitsemisasiat

- Kunniamerkit, kiltansiomitali, pronssin ja hopeinen kiltaristi ja kiltamitali (levyke), pöytästandaari (liiton viiri).

• Jäsenetus

- Euroshell alennus

• Muu palvelutoiminta

- Valokopiopalvelut, kokoustilojen käyttöpäivä ja kiltaesineiden hankintaneuvonta.

Sotainvalidien kiitos

■ Pohjois-Karjalan Prikaatin varusmiestoimikunnan puheenjohtajisto saa kiitokset Sotainvalidipiirin puheenjohtaja Terho A. Könöseltä varusmiesten hyvin suorittamasta syyskeräyksestä.

■ Pohjois-Karjalan Prikaatin/KarJP:n varusmiehet ovat olleet vuosikymmenien ajan tuttu näky sotainvalidien kotien kunnostustöissä. Kuvassa kolilaisen Matti Erosen kodin kattamistyöt käynnissä.

Joululahjoja JR 9:n veteraaneille

Jo perinteeksi on muodostunut Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan ja JR 9 Killan eräs yhteistyön muoto. Vähän ennen Joulua kilttojen edustajat ovat yhdessä vieneet muutamia "ruskeita kirjekuoria" JR 9 Killan veteraaneille. Näin tapahtui myös viime joulukuussa. Kuvateksteissä mainittujen lisäksi lahjat vietiin Urpo Kupiaisen ja Viljo Kukkosen toimesta veteraani Sulo Leinoselle ja veteraanin leski Irja Hassiselle Iiomantsista.

Teksti ja kuvat Jorma Mikkonen

■ Lahjan saajana veteraani Tauno Vornanen (keskellä) Patsolasta. Muut kuvassa olivat: Arvo Voutilainen (vas), Viljo Nyman, rouva Voutilainen ja Teuvo Eronen.

■ Lahjan saajana veteraani Kalle Saarinen (istumassa) Kiteeltä. Kuvassa mukana Esa Saraste (vas), rouva Saarinen, Viljo Nyman ja Jorma Mikkonen.

■ Lahjan vastaanottaa veteraani Leo Muhosen vaimo Toini puheenjohtaja Viljo Nymanilta.

■ Kiltasisar Riitta Bromanille myönnettiin killan ansioristi hänen merkkipäivänään pitkäaikaisesta killan hyväksi tehdystä ansiokasta maanpuolustustyöstä. Hän vastaanotti ristin killan hallituksen kokouksessa puheenjohtaja Jorma Mikkoselta.

Mistä se versoi?

Kiltamme toiminnan tavoitteena on jokaisen kiltaveljen ja -sisaren henkisen, hengellisen ja fyysisen kunnan säilyttäminen niin, että jokainen voisi mahdollisimman pitkään suorittaa normaaleista kotiaskareista ja asua omassa kodissaan.

Henkistä ja hengellistä puolta käsittelee 15.3. Hämeenlinnassa pidetyn vuosikokouksen yhteydessä, Ahveniston kappelissa pidetyssä hartaustilaisuudessa kiltaveli, emeritus arkkkipiispa Mikko Juva, joka oli valinnut aiheekseen psalmin 85 (85:9 - 14). Hänen ajatuksensa ansaitsevat tulla laajemminkin tunnetuiksi, niin merkittäviä ne ovat:

"Uskollisuus versoo maasta ja oikeus katsoo taivaasta. Kansan tulevaisuus kasvaa aina siitä työstä, mitä ihmiset ruohonjuuritason tasolla tekevät. Menestyäkseen tämä työ tarvitsee myös Jumalan siunauksen. Vaikka historia aina kasvaa ihmisten työstä, se ei kuitenkaan kasva pelkästään ihmisten työstä. Tänä päivänä tunnustamme kiitollisina, miten selviämismme runsaan puolen vuosisadan takaisesta rajuilmasta ratkaisi silloin vastuussa olleen suomalaisen sukupolven uskollisuus ja peräänantamattomuus. Ratkaisi se,

• että juoksuhaudoissa maataan puolustaneet miehet kestivät tulimyrskyn paineen ja tarvittaessa kaatuvat paikoilleen,
• että komentajat ylimmistä alimpiin johtivat taitavasti ja miehiään säästäten luku-

määrältään pientä armeijaansa,

• että valtakunnan johto periksi antamatta etsi mahdolltomiltakin näyttäneissä tilanteissa ennakkoluuttomasti kaikkia mahdollisuuksia selviytyä myrskystä,
• että Suomen naiset vaarallisillakin paikoilla tukivat ja hoivasivat väyneitä ja haavoittuneita miehiä, huolehtivat uskollisesti siitä, että välttämättömät työt tulivat tehdyiksi ja kotirintama säilytti puutteen ja uhkien keskellä luottamuksensa loppuun asti".

Kaikki tämä oli täyden tappion torjumiseksi tarpeen. Tämä oli aika historiassamme, jolloin totisesti "uskollisuus versoi maasta". Se versoi suomalaisten ihmisten sydämistä, jotka olivat valmiit täyttämään velvollisuutensa sillä paikalla, mihin heidät oli pantu, oli tämä mikä tahansa. He eivät

etsineet omaa parastaan, vaan Suomen kansan parasta.

Ajat ovat muuttuneet, ja nyt vaikeutemme ovat toisenlaisia. Selviytyäksemme niistä meidän kaikkien on tehtävä työmme oikeassa hengessä muistaen, että rauha ja oikeus toteutuvat siellä, missä uskollisuus versoo maasta, missä löytyy niitä uskollisia ihmisiä, jotka täyttävät velvollisuutensa viimeiseen saakka. Unohtakamme itsekkyyttä ja kateutta ja tähdätköön toimintamme yhteisen hyvän saavuttamiseen. Vain silloin "oikeus katsoo taivaasta", ellei heti ja meille, niin tuleville sukupolville.

Urpo Kupiainen
JR 9 kiltä

■ Killan perinteisiin kuuluu kaatuneiden veljien muiston kunnoittaminen. Jaakko Simola, Viljo Nyman ja Olavi Hakulinen valmiina laskemaan seppeleen Ahveniston sanakrihaustusmaalla 15.3.1996.

PKarPr:n Kilta ry ■ LYHYESTI

■ MPKL:n liittokokouksessa Oulussa Liittohallituksen I varapuheenjohtajaksi on valittu toimialajohtaja Erkki Kajander Rannikkojäkärikillasta.

Liittohallituksen puheenjohtajaksi on aiemmin valittu toimitusjohtaja Pentti Kivinen. TK-Tiedotuskillasta ja II varapuheenjohtajaksi aluepäällikkö Jorma Mikkonen Pohjois-Karjalan Prikaatin Killasta.

■ MPKL:n liittovaltuuston puheenjohtajaksi Heikki Timosen jälkeen on valittu pankinjohtaja Matti Louekoski.

■ Valtioneuvosto on asettanut vapaaehtoisen maanpuolustustyön neuvottelukunnan kesäkuun alusta alkavaksi nelivuotiskaudeksi. Neuvottelukuntaa johtaa pääjohtaja Iiro Viinanen.

Neuvottelukunnassa ovat mukana puolueiden, maanpuolustusjärjestöjen, talous-

elämän, lehdistön ja naisjärjestöjen edustajia. Kansalaisten vapaaehtoisuuteen perustuvan maanpuolustustyön lähtökohtana on vaatimus, että tällä toiminnalla tulee olla yhteiskunnan kaikkien tahojen hyväksyntä ja kansalaispiirien luottamus, perustelee puolustusministeriö neuvottelukunnan asettamisesta. Pohjois-Karjalasta neuvottelukuntaan on nimetty sotilaskotisisar Riitta Broman (varalle sotilaskotisisar Satu-Marja Pulkkinen Lappeenrannasta).

■ MPKL:n liittovaltuuston jäseneksi v 1996-1997 on valittu mm. Pohjois-Karjalan Prikaatin valtuuskunnan puheenjohtaja Eero Hintikka.

■ MPKL:n vaalivaliokunnan jäseneksi on valittu jatamaan Riitta Broman Pohjois-Karjalan Prikaatin Killasta.

■ Vuoden 1995 kiltakuntoilijoiden ehdoton ykkönen oli jälleen Aimo Hoikkala Pohjois-Karjalan Prikaatin Killasta kuntositeitä peräti 2091.

Kiltojen välisessä kuntosivustuksessa Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta oli kahdeksas.

■ Vuoden killaksi v 1995 on valittu Suomenlinnan Rannikkokätkäri. Kunniamaininnan saivat Uudenmaan Jääkäripataljoonan kilta ja Kymeen Jääkäripataljoonan kilta.

■ Vuoden 1995 kiltalehdiksi on valittu Rannikkokätkäri. Kunniamaininnan saivat Sotilaspoliisikillan ja Kenttätykistön Pääkaupunkiseudun kiltilähdet.

■ MPKL:ssa jäsenyhdistysten määrä on 105. Liiton jäsenmäärä 31.12.1995 oli 34 204 (+1324).

■ MPKL:n järjestövaliokuntaan on valittu jatkamaan Jorma Mikkonen (PKarPr:n Kilta).

■ MPKL:n vuoden 1996 teema on RYTINÄLLÄ RYTtiin, ja sen tarkoituksena on

- painottaa reserviüksikkötoiminnan tärkeyttä

- kehittää kiltatoimintaa RYTin välityksellä aktiiviseen maanpuolustustyöhön ja puolustusvoimien tarpeita edellyttävään suuntaan

- antaa nuorille mahdollisuus heitä kiinnostavaan toimintaan

- saada uusia jäseniä mukaan vapaaehtoiseen maanpuolustustoimintaan.

■ Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen erikoiskurssille n:o 11 Ilmolassa 21.-24.3.1996 osallistui mm. Pauli Reinikainen (PKarPr:n Kilta).

LionsClub - Joensuun niin sanottuihin aktiiviteetteihin kuuluu myös työskentely sotiemme veteraanien hyväksi. Eräänä konkreettisenä kunnostuksen kohteena oli 21.5 JR 9:n veteraanin Teuvo Könösen talo Niittylahdessa. Klubilaisten toimesta talo sai pintaansa uuden maalin. Syksyllä maalataan toisen JR 9:n veteraanin navettarakennus.

Kuvassa veteraani Teuvo Könönen vaimoineen, maalareina Reino Laakkonen ja Paavo Kekäläinen.

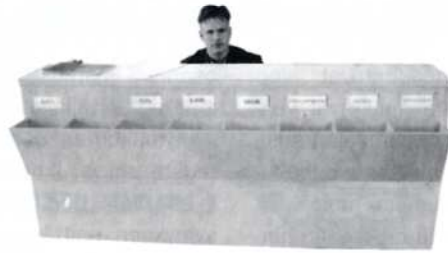
Mikä ihmeen varusmiestoimikunta

ONKO VMTK NAKKISUOJA, LUSMUILUPAIKKA VAI VARUSMIEHIÄ PALVELEVA TOIMIKUNTA. HMmm.

Tehtävien yleinen jaottelu. VMTK:n karkeat kaksi ryhmää:

1) varusmiesten auttaminen heitä itseään ja läheisiään koskevissa, konkreettisissa asioissa.

2) viihtyvyyden lisääminen.

Toisinaan varusmiestoimikuntien jäsenille kantautuu perin omittaisia määritelmiä varusmiestoimikunnan tehtävistä ja sen tärkeydestä. Olemme kuulleet mm. että VMTK:n päätarkoitus on luoda varusmiehille palvelushelpotuksia tai jollain muulla tavalla häiritä asiallista koulutusta. Mielestämme kyseinen väite on pahasti ristiriidassa toimintatavoitteisiimme nähden. Pyrimme parhaamme mukaan luomaan VMTK:lle parempaa kuvaa. Kuitenkin jo joillakin kantahenkilökuntaan kuuluvilla valmiina oleva käsitys toimikuntamme toimimattomuudesta muodostaa ylemmehän pilven, joskin se olisi myös helposti poistettavissa. Toisaalta emme jaksakaan uskoa, että tällaiset käsitykset VMTK:n toimimattomuudesta olisivat kovin yleisiä ja luulen että useilla näin kokeneilla henkilöillä ei vain satu olemaan tarvittavaa tietoa toiminnastamme, eli he eivät oikeastaan tiedä mitä ja miksi me olemme ja toimimme.

VMTK:n tehtäviin kuuluu olennaisena osana viihtyvyyden lisääminen varusmiesten vapaa-aikana ja mm. siltä osin tukea palvelusmotivaation säilymistä. Meillä Kontiorannassa ja Ylämyllyllä on mielestäni viihtyisät olosuhteet siihen verrattuna mitä olemme kuulleet muualla olevan, tietenkin kehittämisen varaa aina löytyy. Jos olen oikein ymmärtänyt niin se todellinen viihtyvyys ei muodostu pelkästään vapaa-ajan viettomahdollisuuksista vaan yleisesti ilmapiiristä kantahenkilökunnan ja palvelusta suorittavien varusmiesten välillä sekä varusmiesten/kouluttajien keskinäisistä vuorovaikutussuhteista. Tähän luultavasti voimme jokainen osaltamme vaikuttaa. VMTK keskittyy pääosiltaan vapaa-ajan viihtyvyyden kehittämiseen pitämällä pystyssä komppanioissa olevia viihdykelaitteita kuten videoita, mikroaaltouuneja, jääkaappeja, virvoitusjuoma-automaatteja, tikkatauluja, peliyksiköitä, pingis yms. pelejä sekä näiden laitteiden oheisvälineistöä. Tarvittaes-

sa välineitä korjautetaan ja hankitaan lisää. Lähiaikoina ovat hankinnat olleet pääosin oheisvälineistöön suuntautuneita (osaltaan rahan vähyyden takia). VMTK pyrkii tukemaan myös tulevia alokkaita palvelukseen astumisessa, järjestämällä alokasinfo-tilaisuuksia sosiaalikirjaston kanssa ja lähettämällä jokaiselle tietopakettien varusmiestoimikunnan tärkeimmistä asioista. Näillä välineillä pyrimme kertomaan heille mahdollisimman totuudenmukaisen kuvan varusmiestoimikunnan luonteesta, poistamaan mahdollisia pelkoja ja rohkaimaan palveluksen aloittamisessa. Jo palvelevien osalta tehtävämme on lieventää siviilielämässä olemassa olevien ongelmien vaikutusta palveluksen suorittamiseen niin että jokainen voisi suorittaa varusmiestoimikuntansa menestyksekkäästi ja saada siitä positiivisen kokemuksen jatkoa ajatellen. Kylmä totuus on että varusmiestoimikunnan jälkeen meidän on palattava siviilielämään ja sitä (kaihoisesti) ajatellen siviiliasioi-

ta ei voi jättää hoitamatta.

Mitä paremmin voimme avustaa varusmiestä hänen siviiliasioitensa suhteen ja kohtaamaan hänet yksilönä sitä menestyksekkäämminkin hän luultavasti kykenee suoriutumaan varusmiespalveluksesta.

Tällä hetkellä toimikuntamme aika menee pääosin jokapäiväisten asioiden lisäksi uuden alokkaan oppaan suunnitteluun, painatukseen ja jakeluun liittyvissä asioissa. Muita tärkeitä tapahtumia jatkossa on mm. Karjalan messut Joensuussa ja Mansikkimessut Kuopiossa joissa kummassakin tapahtumassa on VMTK:n edustaja esittelemässä toimintaamme. Ja tietenkin alokkaiden tulojuhla Kontiorannassa, jonka ohjelmasta olemme vastuussa. Toimimme yhteistyössä monien tahojen kanssa ja olen ilokseni huomannut ettei VMTK ole yksin vaan meitä tukemassa on mm. aselajikillat, sotilaskotiyhdistykset sekä monet varoja lahjoittavat yhteisöt. Tämä antaa meille pohjan tehdä työtä varusmiesten hyväksi. Etsitään yhdessä vastauksia ongelmiin. Tervetuloa käymään.

Lämpöisiä kesäsäitä toivottaan
Jääkäri Aki Juhani Mönkkönen
VMTK:n Puheenjohtaja

Tuntolevyn **kaksi** reikää ●●

Tämän kirjoituksen ymmärtämistä auttaa suunnattomasti se tieto, että minulla itselläni on ainakin keskimääräisen hyvä päivämäärämuisti ja että päivämäärien muistelu on aina ollut minulle halpaa huvia ja mielekästä puuhaa. Vastavuo-roisesti ymmärrän erittäin hyvin ihmisiä, jotka eivät saa minkäänlaista tydytystä allakan selailusta.

Kenenkään ei pidä myöskään loukkaantua, jos tunnistaa itsensä seuraavan kirjoituksen pohjalta. Tämä kirjoitus ei ole moite.

Varusmiesten sosiaalitaloudellisten asioiden hoidon kanssa puuhastellessani joudun joskus erilaisten sosiaalietuuksien haun yhteydessä tiedustelemaan myös varusmiesten vanhempien ikää. Minua ensi alkuun hämmästyttänyt havainto on vuosien varrella käynyt yhä varmemmaksi: Nykyisin(-kin?) ani harva nuori mies on selvillä vanhempiensa tarkasta iästä täsmällisestä syntymisen ajankohdan tiedosta puhumattakaan. Ikää kysyttäessä kyetään vastaus yleensä antamaan 1-3 vuoden tarkkuudella. Jos 50-vuotisjuhlat on jo vietetty muistetaan tavallisimmin ne. Molempien vanhempien iät tuottavat yhtä suuria vaikeuksia. Mielestäni yllättävää on, että äidin ikää muistetaan isän ikää huonommin. Ehkä äiti ei pidä melua vanhenemisestaan? Toisaalta, vain muutamien harvojen havaintojen perusteella, isovanhempien ikä muistetaan hyvinkin

tarkkaan, varsinkin jos vaari on ollut kesällä -44 Kannaksella vain 21-vuotiaana. Sisarusten ikien muistamisessa ei ole ongelmia, etenkin jos he ovat varusmiestä itseään nuorempia. Ilahduttavan poikkeuksen muodostavat aina miehet, jotka muistavat vanhempiensa syntymäajan sosiaaliturvatunnuksen loppuosan tarkkuudella, mutta näitä kansalaisia on todella harvassa.

Eihän tämä sinänsä mikään ongelma ole eikä todennäköisesti huoleta juurikaan muita kuin minua itseäni, mutta mielestäni asiaa antaa kyllä ajattelemisen aihetta. Pidän jotenkin asiaankuuluvana sitä, että itselle (toivon mukaan) tärkeistä ihmisistä olisi edes joskus vaivauduttu ottamaan selville joitain tärkeimpiä perusasioita, se kuuluu mielestäni alimman tason perus- ja yleissivistykseen. Jos

vanhempien ikää ei yleisesti pidetä tietämisen arvoisena asiana, hyvä niin, mutta itse olisin tuntenut oloni parikymppisenä hyvin hävettäväksi, jos en olisi kysyttäessä vanhempieni ikää tai syntymäkuntaa osannut vastausta antaa. Ilmaan jää tällaisen ikää tai syntymäkuntaa osannut vastausta antaa. Ilmaan jää tällaisen ikää tiedustelemaan kysymyksen esittämisen ja en tiedä-vastauksen antamisen jälkeen ikään kuin roikkumaan jatkokysymys "etkö muuta ikinä ole ollut vanhemmistasi sen vertaa kiinnostunut että olisit selvittänyt mikä on heidän ikänsä?". On aivan okei jos rippikouluikäinen ei tiedä vanhempiensa ikää, mutta täysi-ikäisen kohdalla se ei enää mielestäni käy laatuun. Iän tietämättömyys on mielestäni jollain selittämättömällä tavalla hyvin epäkohdeltiasta perheen muita eläjiä kohtaan.

Ka mistäköpää tässä ilmiössä sitten on kyse? Syitä on varmasti monia. Nykyinen neteistä ja vehkeistä päälle-tunkeva informaatiotulva on tietystikin niin voimakas, ettei siinä haipakassa tällaiset pienet yksityiskohdat voi jäädä mieleen. Päivämäärät ovat myös normaalille ihmiselle ja tavan kansalaiselle huonosti mieleen jääviä. Vaikka ne olisi vanhempien osalta joskus tullut selvitettyäkin, ei se vielä välttämättä merkitse sitä, että ne todella muistissa olisivat.

Todennäköisin, ja samalla tietysti mielessä myös ikävin ja pelottavin selitys on kuitenkin se, ettei asia ole koskaan sillä tavalla nuorta vielä kiinnostanut että siitä olisi tullut vanhemmilta kysytyä. Ensyklopedian voisi kirjoittaa sekä puolesta että vastaan tämän kysymyksen tiimoilta, mutta, hyvä lukija, mitkä asiat sitten voisivat olla tietämisen arvoisia omista vanhemmista ellei sitten esimerkiksi näitten ikä?

"Arvaa oma tilasi, anna arvo toisellekin". Jos joskus kävisi vielä niin ikävästi, että poikiamme tuotaisi sinkkikirtussa kotiin, en uskoisi monen sankarivainajan, heidän pilven reunalta tapahtumia seuraillessaan, ilahtuvan jos vanhemmat tuntolevyä hypistellessään joutuisivat arvailemaan "onko tämä nyt minun poikani vai ei, kun ei tullut hänen syntymäaikaansa koskaan silleen mieleen painettua....".

Sosiaalikuraattori Antti Kesseli

Täyden palvelun Autotalosta parhaat merkit

mazda

PEUGEOT

SEAT

CITROËN

SUZUKI

SUBARU

AUDI

AUTOTALO LAAKKONEN

Voimatie 4-8, 80100 JOENSUU Puh. (973) 163 41

Kellontarkkaa kuljetuspalvelua Suomen suurimmalta.

Varmuus aikataulusta on rahan-arvoinen tieto. Se tekee kuljetustoiminnasta kilpailukeinon ja logistiikasta valttikortin. Juuri siksi niin monet valitsevat kuljetus-kumppanikseen Transpointin.

Transpoint ei ainoastaan vie tavaroitasi perille, se tekee sen myös tarkalleen sovitulla tavalla. Sinne, mihin haluat. Silloin kun haluat. Jos aikataulu muuttuu, se korkeintaan aikaistuu.

Transpoint

Kuljetusten myynti
puh. 973 - 1762008
Nmt 949 279841
Fax. 973 - 1762407

Kuljetustilaukset
puh. 973 - 1762002
Fax 973 - 1762407

**TÄYDEN PALVELUN
PAINOSTOIMISTO**

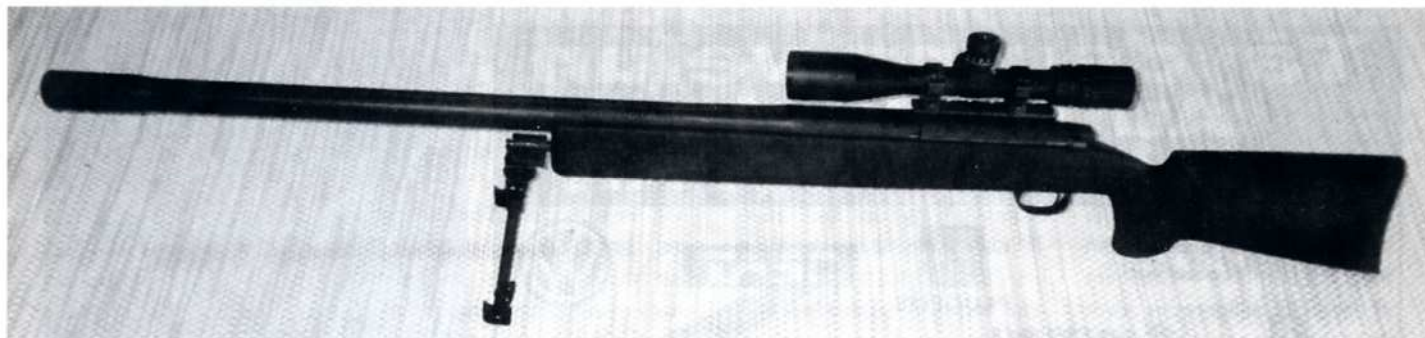
Painotalo

puna musta

JOENSUU
HELSINKI

Sulavalinjainen tarkkuustyökalu

12.7x99 mm BMR 50 Sniper

Mikäli markkinoilla ei ole ampujan nimenomaisia vaatimuksia täyttävää valmista tuotetta, on mahdollista räätälöidä ase joka komponenteista koottuna on hyvin lähellä tavoitetta. Artikkelin ase on koottu korkeatasoisena asesepätyönä tämän päivän raskaiden tarkkuuskiväärimarkkinoiden huipputuotteista. Täytyvätkö vaatimukset, vai onko tuote kompromissinomainen tilkuttäkki? Vain tarkat kiväärit ovat kiinnostavia.

KATEGORIA

Tämä erikoinen kivääri kuuluu kategoriaan lyhytlukkoiset raskaat tarkkuuskiväärit. Tästä johtuen aseenn lukkolaite irrotetaan kokonaan lataamista varten. Aseen profiili on kuitenkin varsin perinteinen eli lyhyestä lukkojärjestelmästä huolimatta aseenn kokonaisuutta ei ole saatettu niin lyhyeksi kuin se teknisesti olisi mahdollista.

Tähän liittyy kaksi ajattelumallia. Käsittely. Kun lukkolaitteen etäisyys on "normaali" on lataamistoiminta sujuvampi eikä asetta tarvitse siirrellä lataamisen ja hylsyn poistamisen yhteydessä. Jos lukkolaite olisi olkatuessa

kiinni pitäisi ase siirtää tuennasta pois lataamisen yhteydessä.

Rakenteellinen turvallisuus. Paineikäyrä sisäballistisesti on suurin patruunapesän lähialueella ja mikäli vahinkotapauksessa (detonaatio, yllilataus) lukkorunko ja aseenn piippu repeää niin rakennemateriaali repeytyy yleensä pituussuunnassa ja sirpaloituu sivuille. Mikäli poskituki on patruunapesän kohdalla on ampujan vahingoittuminen onnettomuustapauksessa vielä todennäköisempää kun jos lukkorunko sijaitsee edempänä.

Osumatarkkuuden kannalta tarkasteltuna tämä lyhytlukkoisen konstruktio tarjoaa erinomaisen jäykän ja joustamattoman lukkorakenteen joka edistää aseenn käyntitarkkuutta.

RAKENTEESTA

Kokoonpanotyö on suoritettu raskaisiin tarkkuuskivääriin erikoistuneen montanalaisen asesepän Bruce A. Scott:in toimenpitein. Aseenn nimi BMR 50 SNIPER koostuu yhtiön Black Mountain Inc. alajaoxsen nimestä Black Mountain Rifle, aseenn amerikkalaisesta kaliberimerkinnästä .50 BMG ja tarkkuusammun-

tatarkoituspästä.

Asekonstruktion komponentit ovat erityisen valikoitua huipputuotteita omilta osaluailtaan.

Lukkolaite on arizonalaisen McBros Rifles:in valmistama. Yhtiön tuotteet ovat erinomaisen dokumentoituja ja heillä on kokemusta tarkkuuskiväärialalta -70 luvulta saakka. Tämä lyhytlukkoisen lukkolaite on mallimerkinnätään Fisher suunnittelijansa mukaan. Lukkorunko kiinnittyy tukkiin kolmen kiinnityspultin avulla alakautta. Lukkorungon pituus rekyliolake mukaanlukien on 215 mm ja leveys 50 mm.

Yritys valmistaa ja markkinoi myös lisenssillä kanadalaisen Richard Near:in perusteellisesti suunnittelemaa suujarrua joista malli F4T on käytetty tässä aseessa. Tämän suujarrun ominaisuuksiin kuuluu suuren rekyliinvaimeennushyötysuhteen lisäksi myös se ettei se pölläytä vähemmän kokonaisvaltaisesti suunniteltujen laitteiden tavoin, kaiken tuliaseman irrallisen materiaalin (hiekkä, lumitms.) ampujan ja tähytäjän kasvoille. Suujarrun pituus on 104 mm.

Laukaisulaite on texasilaisen Shilen Rifles Inc:n val-

mistama säädettävä, etuedoton laukaisulaite joka on varustettu varmistinlaitteella. Laukaisulaite kiinnittyy lukkorungon alapuolelle kahdella akselilla. Liipasinta suojaa alumiininen suojavaari.

Aseenn piippu on valmistettu Montanassa Daniel Liljan yrityksessä Lilja Precision Rifle Barrels Inc. Patruunapesän mitat ovat kaliberinsa minimimitoissa tarkkuuden maksimoimiseksi, ja rihlaosuus muodostuu kuudesta oikealle kiertyvästä rihlasta, nousulla yksi kierros per 381 mm (1/15"). Piipun pituus on 812 mm ilman suujarrua, suujarrulla 900 mm. Piipun paksaus ulkomittana ohuimmas-ta kohdasta on 32 mm.

Tukki on lasikuiturakenteinen ja arizonalaisen McMillan Fibreglass Stocks Inc:n valmistama ja olkatuessa on Pachmayr:in "Decelerator" kuminen perälevy. Kaupalliselta nimeltään tukki on "Big Mac". Lukkolaite on pedattu tukkiin ja aseenn piippu on vapaasti värähtelevä, eli se ei kosketa tukin sisäosia. Tukin pituus on 680 mm ja etupäässä on kiinnitysakseli Englantilaisista Parker Hale etutukea varten.

Kiikaritähätäimen jalan kiinnityskisko on yhden as-

TEKNISET TIEDOT

Kaliberi	12.7 x 99 mm
Aseen pituus	1380 mm
Plipun pituus	900 mm (suujarruineen)
Aseen paino	13 kg (ampumavalmiina)
Lukkolaite	McBros-Fisher
Plippu	Lilja 32"
Suujarru	McBros-Near F4T
Laukaisulaite	Shilen, säädettävä
Tukki	McMillan Big Mac, lasikuitu
Etutuet	Parker-Hale, teräs
Tähtäin	Kiikarjalan kiinnityskisko 1 asteen etunojassa. Kiikaritähtäin ampujan valinnan mukaan.

teen etukumarassa. Tällä järjestelyllä vapautetaan riittävästi säätömahdollisuutta korosuunnassa yleisimmille tähtäinkiikareille, joissa muuten ei matkarummun säätö olisi riittävä ammuttaessa yli 1000 metriä.

Itse kiikarin valinta sisältää omat kriteerinsä joista keskeisimmät ovat rekyyliekästävyyttä (lähinnä negatiivisessa suunnassa suujarrusta johdun), tiheä säätöporrastus matka- ja sivurummuissa sekä sopiva suurennos. Kuvan aseessa on 10 x 40 Baush & Lomb. Ajatellen tämän kaliberin kasa-ammunnan normimatkaa 1000 metriä, on suurennos pienin mitä se käytännössä voi olla.

Tyypilliset suurennokset mainitulla etäisyydellä ovat 16-32 kertaa.

Aseen kokonaispaino kiikaritähtäiminen ja yhdellä patruunalla on 13 kg. Pituus 1380 mm

Asesepän suorittama kokoonpanotyö ja viimeistely on hyvänlaatuista. Kaksi työnjohdollista huomautusta olisi ollut paikallaan. Kolmen lukkorungon kiinnityspultin pituus ei ollut vakio. Erimittaisina ne on kiinnitettävä tietyssä järjestyksessä. Varmistimen varteen kiinnitetty nuppi oli kiinnitystavaltaan väärin suunniteltu (tämä kritiikki kohdistuu lukkorungon valmistajaan).

Molemmat asiat on saatettu asianmukaiseen kuntoon ja ovat asianomaisten tiedossa.

PATRUUNAT

Pelkästään hyvin rakennettu ase ei riitä takaamaan erityistä tarkkuutta vaan lopullinen tekninen käyntitarkkuus on haettava laboroimalla sopiva patruuna. Käytännön tark-

kuuden sanelee sitten ampuja ja itse.

Tarvittavia latauskomponentteja ja lataustyökäljua on hyvin saatavissa kaliberille 12.7 x 99 mm.

Jälleenlataustoiminta ei sinällään poikkea pienemmän kaliberin toiminnasta, materiaalin määrä ja koko on hieman eri mittakaavassa.

Luoti. Luodin mallit ja painot vaihtelevat alueella 42 - 52 grammaa mallista riippuen.

Nalli. Nalli on tälle kaliberille (ja hieman isoimmille) omansa ja valmistajia on ainakin CCI ja RWS.

Hylsy. Tämä on ainoa uusia käyttöön soveltuva latauskomponentti joka oikein muokattuna puristimessa ja mittoihin trimmattuna voidaan käyttää noin kymmenen kertaa uudestaan.

Panos. Tässä kaliberissa käytetään patruunalle ominaisia erityisen hitaita ruuteja. Latauksen ruutipaino voi olla ruudista ja luodista riippuen maksimialueilla 15.5 - 16.5 grammaa. Suomen markkinoilla on toistaiseksi ainakin yksi ruuti Hodgsonin markkinoima H870. Suomalainen ruutiteollisuus valmistaa kuitenkin kaksi erinomaista tähän lataustoimintaan soveltuva ruutia

Vihtavuoren 20N29 ja 24N41, mutta ne eivät ole vielä Suomen markkinoilla vaan markkinointiponnistukset suuntautuvat ulkomaille, hyvin tuloksin.

Valmiita tarkkuspäruunoi- ta on heikosti saatavilla Suomen markkinoilla, mutta sillä ei ole käytännön merkitystä kun optimaalisen tuloksen saavuttaminen vaatii asekohtaisen laboroinnin.

AMMUNTAKOKEILU

Tämän kaliberin raskas tarkkuuskivääri kumoaa rekyyli-

■ Englantilainen Parker-Hale etutuki joka on pika-irrotettavissa aseesta tarvittaessa. Jalokojen pituus on säädettävissä portaittain ja jalat voidaan taittaa joko eteen tai taakse kuljetuksen ajaksi.

■ Lukkolaite oikealta. Lukon kammien vasemmalla puolella näkyy varmistin joka on "varmistettu"-asennossa. Kammien oikealla puolella näkyvä reikä on paineaukko josta ruutikaasu ohjataan sivulle mikäli nalli puhkeaa laukauksen yhteydessä.

energiaa painonsa ja suujarrurakenteensa avulla joten aseella ei ole epämiellyttävä ampua. Suujarrusta tuliase- maan purkautuva ylipaine ja kova suupamaus (joskin varsin matalaääninen) ovat ampujaa ja tähyistäjää eniten raskaita elementtejä. Korvamalla avo-suujarru suljetulla rakenteella poistuisi osa tästä rasitteesta.

Tällä nimenomaisella BMR 50 SNIPER aseella on ammuttu jonkun verran, mutta ei vielä 1000 metrin etäisyydelle. Ase käyttäytyy rauhallisesti tuliaseessa ja rekyyli työntää ampujaa suoraan taaksepäin. Lataaminen ja hylsyn poisto sujuu kätevästi.

Kohdistus-, totutus- ja laborointiammuntoihin liittyen voimme todeta että kaikki lähti käyntiin hyvin kun kahden ensimmäisen laukauksen osumat leikkasivat toisiaan. Ampumamatka oli vajaa 200 metriä. Aseella ammuttiin maanpinnalta, etutuelta.

Aseen kaksoiskappaleella on niitetty kunniaa Yhdysvalloissa. Kalberissa kilpaillaan 1000 jaardilla muiden muassa seuraavanlaisissa ammuntalajeissa; 5 laukauksen kasa, 6x5 laukauksen kasojen keskiarvo ja yhden laukauksen osunta (lähinnä napakymppiä). Tämä viimeisin laji kuvaa hyvin sotilaallista raskastarkkuuskivääriammuntaa, ns. Wilhelm Tell -ammunta. BMR 50 SNIPER aseiden omistaja voitti kaikki lajit ja paras viiden laukauksen kasa oli 162.5 mm mainitulla etäisyydellä.

Komponenttien kokoonpano on osoittautunut onnistuneeksi. Koska tämä raskas tarkkuuskivääri omaa erinomaista potentiaalista käyntitarkkuutta on ampujan täytettävä loput vaatimuksista. Olisikohan tässäkin räätälönnin paikka?

Teksti ja kuvat luutnantti Robie Kulokivi

Prikaatin hiihtäjät

kullankaivussa

Pohjois-Karjalan Prikaatin hiihtäjät muuttivat hetkeksi Pärnävaaran rinteet kultakaivokseksi, kun kamppailtiin Itäisen Maanpuolustusalueen ja sotilaiden - SM -kilpailujen hiihtomestaruuksista. Parhaiten menestyi majuri Risto Orpana, joka näytti mallia nuoremmille, viemällä molempien kilpailujen maasto - ja ampumahiihtomestaruudet. Saldona siis neljä kultaista mitalia.

Talven kilpailut avattiin 6.-9.2. 1996 pidetyillä Itäisen Maanpuolustusalueen hiihtomestaruuskilpailuilla. Sotilaiden - SM -kilpailujen siirryttyä viiden vuoden jälkeen Pohjois-Karjalan Prikaatilta Pohjois-Karjalan Rajavartiostolle päättivät rajamiehet järjestää maanpuolustusalueen kilpailut ns. esikisoina, jossa oli mahdollisuus testata kisakoneiston toiminta maaliskuussa pidettäviä SM-kilpailuja varten. Paha vain, että helmikuun alkupuoliskolla pidettyjen kilpailujen ajaksi sattui kylmä jakso, joka aiheutti sen, että varusmiesten viesti ja partiokilpailu jouduttiin perumaan ja tulokset päätettiin ottaa sotilaiden - SM -kilpailuista.

Kilpailujen ensimmäisenä päivänä hiihrettiin ampumahiihtokilpailut. Kisojen avaus oli hyvä. Kaksi henkilökohtaista mestaruutta - majuri Risto Orpana M - 50 sarjassa ja alikersantti Olli Hyttinen varusmiessarjassa. Kumpikin teki vakuuttavaa työtä ladulla ja voitti sarjansa ylivoimaisesti. Unohtaa ei myöskään sovi luutnantti Jukka Päivinen ja luutnantti Petri Tiainen hyviä hiihtoja, Päivinen 4. s ja Tiainen 5. s .

Toisen päivän lajeina olivat eri sarjojen maastohiihdot. Etukäteen oli jo tiedossa prikaatin varusmieshiihtäjien vahvuus ja eiväthän pojat pettäneet odotuksia. Tuloslista oli komeaa luettavaa - ensimmäinen jääkäri Tero Lemmetyinen, kolmas jääkäri Timo Jäntti, neljäs jääkäri Jouni Ratilainen ja viides jääkäri Tuukka

Turunen. Kun lisäksi vielä majuri Risto Orpana hoiteli oman sarjansa voiton kotiin lähes seitsemän ja puolen minuutin erolla (7.28,4) saattoi prikaatin komentaja eversti Lauri Ruonansuu katsella tyytyväisenä omiaan Onttolassa pidetyissä palkintojen jakotilaisuudessa.

Valitettavasti kolmanneksi kilpailupäiväksi suunnitellut varusmiesten 3x10 km:n viestihiihto ja kisojen kuninkuuslaji, partiohiihto jouduttiin pakkasen vuoksi perumaan ja kilpailujen jury päätti, että kyseisten lajien tulokset otetaan maaliskuussa hiihdettävistä sotilaiden - SM -kilpailuista. Yleismestaruuspisteet olivat tässä vaiheessa jännittävästi - PKarPr 121 pistettä, KarPr 116 pistettä ja SavPr 100 pistettä.

Itäisen Maanpuolustusalueen kilpailujen jälkeen olikin aika keskittyä Puolustusvoimien pääsotaharjoitukseen KYMI - 96 : een, joka järjestettiin helmikuun loppupuoliskolla, muuta sen jälkeen olikin mielessä enää vain ja ainoastaan 4.-7.3.1996 järjestettävät hiihdon sotilas-SM-kilpailut. Kilpailupaikkana oli jälleen Pärnävaaran kilpailukeskus ja järjestäjänä Pohjois-Karjalan Rajavartiosto.

Kilpailujen avaus osoitti sen, että majuri Risto Orpana oli onnistunut mainiosti kunnan ajoituksessaan ja vei sarjan M-50 ampumahiihtomestaruuden aivan ylivoimaisesti melkein kolmen ja puolen minuutin erolla toiseksi tulleeeseen Haapajärven Asevarikon Teuvo Pieksämäkeen. Kun vielä luutnantti Jukka Päivinen suoriutui yleisen sarjan 20 km:n kilpailusta vain yhdellä sakolla sijoittuen mainiosti kahdenneksitoista ja varusmiessarjan alikersantti Olli Hyttinen nappasi oman sarjansa kymmenennen tilan, oli prikaatin pistesaldo ampumahiihdon jälkeen kohtuulliset 56 pistettä.

Ja jatkoa seurasi heti seuraavana päivänä. Jälleen majuri Risto Orpana, nyt sotilaiden Suomen mestaruus kymmenen kilometrin maastohiihdossa. Liekö esimerkki vaikuttanut, sillä varusmiessarjassa prikaatin hiihtovalmennettavat "äityivät" hurjaan menoon, jääkäri Timo

Jäntti toinen, Joensuun Katajaa edustava tulevaisuuden toivo jääkäri Jouni Ratilainen neljäs ja Kiteen Urheilijoita edustava, jo miesten 50 kilometrin hiihdoissa väläyttänyt jääkäri Tero Lemmetyinen seitsemäs. Kun vielä edellisiin lisätään kapteeni Risto Vairisen kymmenes sija M-35 sarjassa saattoi prikaatin johto ruveta odottelemaan levollisin mielin seuraavaa kilpailupäivää.

Jo anivarhain säntäsivät ladulle varusmiessarjan edustajat, kilvoittelemaan mestaruuksista varusmiesten 3x10 kilometrin maastohiihtoviestissä. Ja niinhän siinä sitten kävi, kuten ounasteltiin jo edellisen päivän henkilökohtaisten kilpailujen perusteella oli Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkue omaa luokkaansa, jättäen toiseksi tullutta Kainuun Prikaatin joukkuetta melkein minuutin (55,9 sek). Joukkueessa hiihtivät jääkärit Timo Jäntti, Jouni Ratilainen ja Tero Lemmetyinen.

Kilpailujen viimeisenä lajina hiihrettiin partiohiihto, jonka prikaatin partio selvitti totuttuun tyyliinsä mallikkaasti ollen seitsemäs, ehkä hieman jossittelemista jäi amunnasta jossa tuli sakkoa 15 minuuttia. Partioon osallistui kapteeni Jouni Nykänen, luutnantti Jukka Päivinen, upseerikokelas Jouni Lintu ja alikersantti Samps Kokko.

Kun kaikkien kolmen kisapäivän tulokset ja pisteet laskettiin yhteen oli prikaatin sijoitus yleismestaruuspisteissä kolmas pistein 303.

Kilpailujen yhteydessä ratkottiin myöskin kuten edellä on kerrottu Maanpuolustusalueen mestaruudet varusmiesten viestihiihdossa, partiohiihdossa

Kontiorannan miehet tehtaivat pisteitä seuraavasti:

- s - ylikersantti Mika Ahponen 6 + 9
- ylikersantti Petteri Ruuskanen 9 + 5
- yliluutnantti Jukka Tuuri 5 + 5
- luutnantti Jari Pantsari 5 + 2
- sotilasmestari Ari Eskelinen 4 + 1
- vänrikki Keijo Matilainen 3 + 2
- luutnantti Pekka Peltoniemi 1 + 1
- vänrikki Mikko Saastamoinen 1 + 0
- ylikersantti Janne Jalovaara 0 + 1
- vänrikki Mika Katainen 0 + 1
- luutnantti Hannu Sihvonen 0 + 1

Pärnävaaran rinteillä

**Majuri
Risto Orpana
ampuma- ja
maastohiihdon
sotilaiden
Suomen mestariksi.**

ja yleismestaruudessa. Viestihiihdossa tuli mestaruus, partiohiihdossa neljäs sija ja yleismestaruus ratkesi selvin pistein Pohjois-Karjalan Prikaati 173 pistettä ja toiseksi tulleella Karjalan Prikaatilla oli 149 pistettä.

Hiihtokauden kilpailut jatkuivat vielä Oltermannin hiihdolla 19.- 21.3.1996. Kilpailu pidettiin tänä vuonna Keuruulla. Prikaatin joukkueen sijoitus oli seitsemäs, joten parantamisen varaa jäi. Tulokseen vaikutti varmasti sekin, että talven hiihtokilpailuissa menestyneet varusmiehet olivat kotiutuneet ja eivät olleet edustamassa prikaatin värejä tässä maineikkaassa kilpailussa.

Myös muissa talvilajeissa on kilpailtu. Kaukalopalloilijat osallistuivat Sotilasurheiluliiton kaukalopallomestaruuskilpailuihin niin varusmiesten kuin henkilökunnan kilpailuissa. Kilpailut järjestettiin tänä vuonna Oulussa. Varusmiesten sarjassa tie nousi pystyyn jo alkusarjas-

sa, jossa neljän joukkueen lohossa prikaatin joukkue jätettiin kolmanneksi ja kaksi parasta meni jatkoon. Huomioitava on kuitenkin se, että kaikki kolme joukkuetta oli samoissa pisteissä kahdella voitolla ja prikaatin edustajat jätettiin kolmanneksi maalierolla. Lisäksi mielenkiintoinen yksityiskohta on myös se, että joukkue löi maalein 5 - 4 Tampereen Varuskunnan Urheilijoiden joukkueen, joka voitti lopulta koko turnauksen.

Henkilökunnan joukkue puolestaan pelasi hyvän turnauksen edeten jopa pronssiotteluun kuudentoista A - sarjan joukkueen joukosta. Alkusarjassa muut vastassa olleet joukkueet olivat Säskylä, Rovaniemi ja Lappeenranta. Turnaus alkoi mahtavasti ja edellisvuoden hopeamitalisti Säskylä kaatui 5 - 4. Toisena vastustajana ollut Rovaniemi oli pelkkä suupala häviten 7 - 3 ja kun yöottelussa Lappeenranta nöyrtyi vielä 7 - 5 oli Kontiorannan joukkue lohkonsa ykkönen ja sai

vastaansa pudotuspeleissä Turun joukkueen. Pelissä tuntui onnistuvan kaikki ja niinpä turkulaiset joutuivat kyselemään pelin jälkeen pukukoppien sijaintia, niin armotonta oli Kontiorantalaisten pyöritys - lukemat 11 - 2.

Seuraavassa pelissä oli kyseessä joko paikka finaalissa tai pronssiottelussa. Vastaan luisteli Riihimäki ja hoiti homman kotiin 6 - 2, Riihimäki finaaliin ja Kontioranta pronssiotteluun. Pronssiottelu oli sitten vastassa olleen Mikkelin hallinnassa, eikä kontiorantalaiset löytäneet mitään asetta liukkaiden mikkeliäishyökkääjien pitämiseksi ja niinpä voitto lipui Mikkelisiin 15 - 2. Ei kannata kuitenkaan vajota murheen alhoon, vaikka mitalia ei tullutkaan, sillä neljäs sija tässä Suomen suurimmassa kaukalopalloturnauksessa on jo hyvä saavutus.

Teksti: sotilasmestari Ari Eskelinen

■ Hetki ennen starttia. Jääkärikomppanian päällikkö Antti Teräväinen kannustamassa omiaan...

■ ... ja hiihdon jälkeen varusmiesten 3x10 km:n maastohiihtoviestin kultajoukkue vas. jääk Timo Jäntti, jääk Jouni Ratilainen ja jääk Tero Lemmetyinen.

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARUUSKILPAILUJEN TULOKSIA

8.1.1996 ILMA-ASEMESTARUUSKILPAILUT

Ilmävääri, Yleinen 40 laukausta

1. kapteeni Petri Myller	PrE	386
2. puhas. Mikko Puhakka	PrE	360(94)
3. yliluutnantti Veijo Wälkky	KulJK	360(93)

Varusmiehet 20 laukausta

1. jääkäri Petri Eerikäinen	EK	164
2. jääkäri Kosti Turunen	JK	141
3. vm Jouni Turunen	KrhK	138

Ilmapistooli, Yleinen 40 laukausta

1. yliluutnantti Veijo Wälkky	KulJK	360
2. sotilasmestari Tor Kosonen	EK	339
3. kapteeni Petri Myller	PrE	333

Yksikkömestaruus

1. Esikuntakomppania
2. Jääkärikomppania
3. Kranaatiheitinkomppania

23.-24.1.1996 MAASTOIIIHTO- JA AMPUMAHIIHTOKILPAILUT

MAASTOIIIHTO, Yleinen

1. luutnantti Jukka Päivinen	JK
2. kapteeni Risto Vairinen	AuK
3. kapteeni Jouni Nykänen	EK

35-V 1. luutnantti Heikki Rosenius

PrE

40-V 1. sotilasmestari Tor Kosonen

EK

45-V 1. majuri Risto Orpana

JoePE

Varusmiehet

1. alokas Jari Nissinen	JK
2. jääkäri Marko Ikonen	EK
3. upseerikokelas Juha Huttunen	JK

Yksikkötulokset

1. Jääkärikomppania
2. Esikuntakomppania
3. Aliupseerikoulu

AMPUMAHIIHTO, Yleinen

1. luutnantti Jukka Päivinen	JK
2. kapteeni Risto Vairinen	AuK
3. kapteeni Jouni Nykänen	EK

35-V 1. luutnantti Heikki Rosenius

PrE

40-V 1. sotilasmestari Tor Kosonen

EK

45-V 1. majuri Risto Orpana

JoePE

Varusmiehet

1. alikersantti Samps Kokko	JK
2. jääkäri Kimmo Tikka	JK
3. alikersantti Olli Hyttinen	JK

Yksikkötulokset

1. Jääkärikomppania
2. Esikuntakomppania
3. Aliupseerikoulu

28.2.1996 PARTIOIIIHTO

1. Aliupseerikoulu II
(Itn Pertti Kettunen, alik Timo Kasurinen, jääk Jarkko Kisonen, jääk Marko Turunen)

2. Jääkärikomppania I

3. Sissikomppania I

Yksikkötulokset

1. Aliupseerikoulu
2. Sissikomppania
3. Esikuntakomppania

3.5.1996 MAASTOJUOKSU, Yleinen

1. kapteeni Jouni Nykänen	EK
2. yliluutnantti Rainer Kuosmanen	EK
3. kapteeni Risto Vairinen	AuK
40-V 1. sotilasmestari Tor Kosonen	PstK

Varusmiehet

1. jääkäri Veli Huoman	JK
2. alikersantti Samps Kokko	JK
3. oppilas Jari Nissinen	AuK

Yksikkötulokset

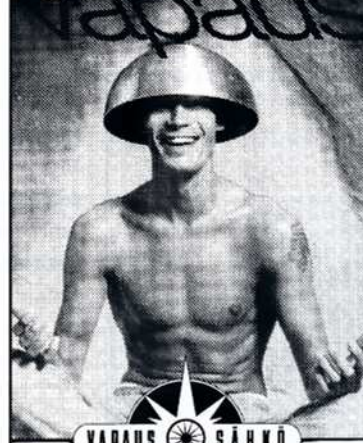
1. Jääkärikomppania
2. Aliupseerikoulu
3. Kranaatinheitinkomppania

Luontoa
kuunnellen...

EG ENSO METSÄ

ajatuksen

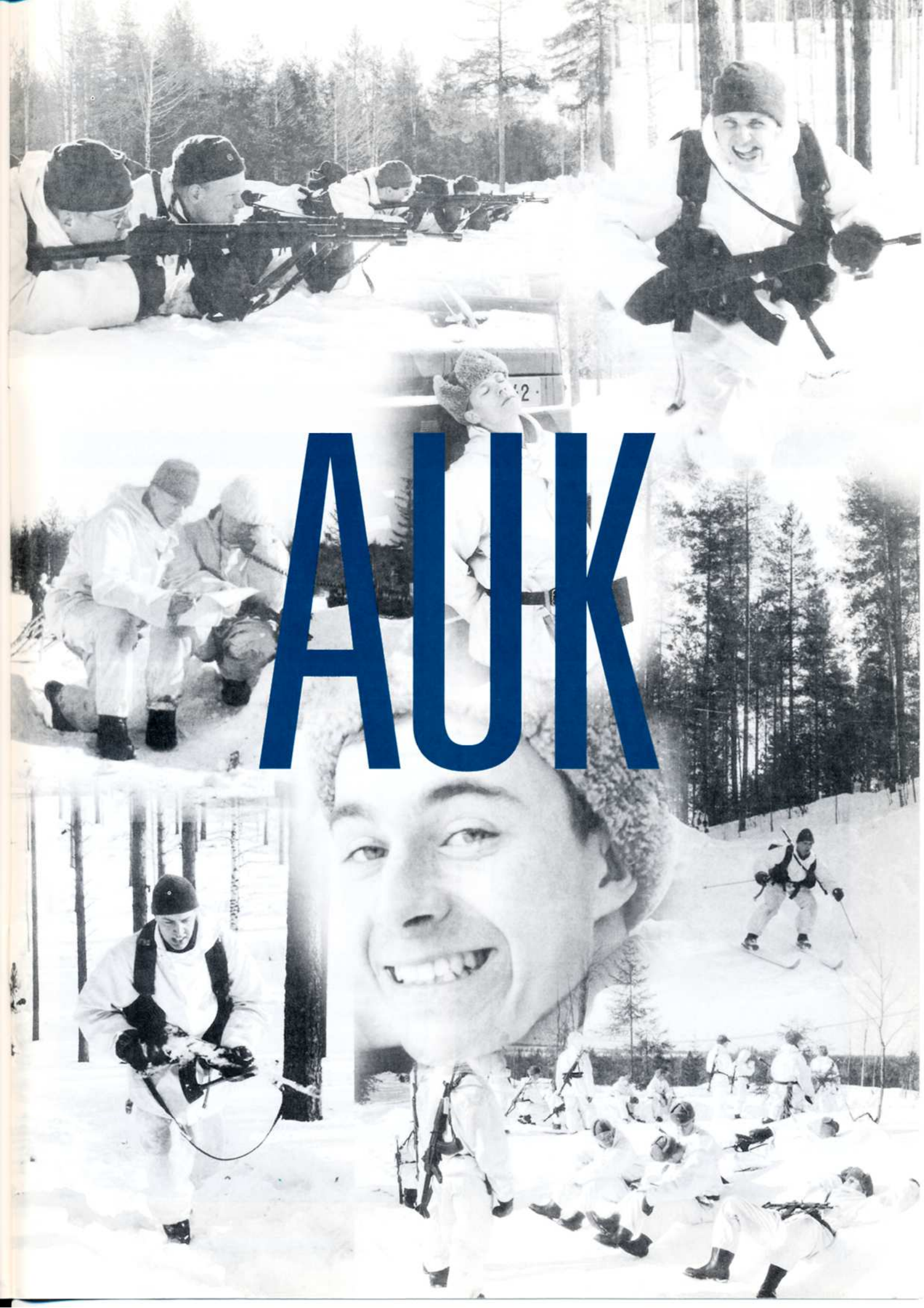

Vapautesi
on omasi.
Käytä sitä
ja tee
mitä tahdot.

Jätä rutiinit sähkölle.

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy

Rantakatu 29, 80101 Joensuu puh. (973) 1661

AUK

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA JA KOULUTTAJAT

Koulun johtaja
Majuri Markku Kejonen

Koulun varajohtaja
Kapteeni Risto Vairinen

Koulun vääpeli
Luutnantti Pekka Peltoniemi

KRH-LINJA

SISSILINJA

PST-LINJA

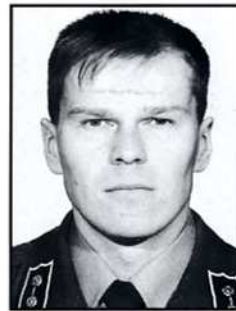
KIVÄÄRILINJA

Linjan johtaja
Yliluutnantti Janne Karhiaho

Linjan johtaja
Yliluutnantti Risto Kontkanen

Linjan johtaja
Yliluutnantti Jukka Tuuri

Linjan johtaja
Kapteeni Risto Vairinen

Kouluttaja
Luutnantti Hannu Sihvonen

Kouluttaja
Luutnantti Riku Mölsä

Kouluttaja
Luutnantti Pertti Kettunen

Kouluttaja
Luutnantti Petri Tiainen

Kouluttaja
Ylikersantti Janne Vattulainen

Apukouluttajat:

Ylhäällä: Kers Pitkänen AP, Kers Rissanen JT.
Alapuolella: Kers Varonen JAM, Alik Mäensivu TK.
Kuvasta puuttuu: Kok Kerkkäinen TP, Kers Kasurinen TT, Kers Piironen J-PS, Kers Ojala MT, Kers Hirvonen JEA, Alik Riikonen J-PM

Koulun johtajan tervehdys

Kurssin 14 oppilaat.

Onnittelen Teitä herrat alikersantit aliupseeri-kurssin suorittamisesta. Olette saaneet monipuolisen kuvan ryhmänjohtajan tehtävästä. Teille ovat kurssin aikana puhuneet kunnanjohtaja ja sotiemme veteraani omista kokemuksistaan johtamisen saralta. Olette jo jonkin verran hankkineet itsekin kokemuksia siitä, miltä tuntuu johtaa ihmisiä toimiessanne kurssin aikana eri johtajatehtävissä. Olipa joku teistä jo kokeillut ryhmänjohtajana toimimista omassa yksikössäänkin. Tunne oli varmaan sama kuin pyyn pojalla, joka ponnistelee tiheässä kuusikossa päästäkseen yläorrelle. Kokemus alkaa teilläkin karttua pikkuhiljaa ja syysateiden tullessa te liihoittelette metsän yläpuolella kuin uljas kotka.

Toivotan teille antoisaa johtajakautta. Uskon, että muistatte edellämainitun vertauksen johtamistaidon oppitunnilta. Olkaa esimerkillisiä ja tasapuolisia ryhmänjohtajia.

Lopuksi haluan esittää kiitoksen kurssin kouluttajille ja apukouluttajille ansiokkaasta ja taidokkaasta työstä kurssin 14 hyväksi.

Aliupseerikoulun johtaja Majuri M. Kejonen

Oppilaskunnan puheenjohtajan tervehdys

Kurssi no 14 oli hikinen, mutta antoisa kokemus, joka on varmasti painunut jokaisen kurssilaisen mieleen pysyvästi. Moraali oli kurssilla kaikenkaikkiaan hyvä, lukuunottamatta paria valitettavaa lopettamistapausta, jotka eivät tietenkään näytä hyvältä ansioluettelossa. Ennenkaikkea tupien välinen kilpailu oli perinteisesti kovaa, joka toi esille hyvän ryhmähengen.

Kurssi no 14 ei ollut varmastikaan Ylämyllyn AUK:n historian hohdokkain, mutta yritystä ja huimia suorituksia riitti vastoinkäymisestä huolimatta. Tästä lankeaa myös kiitos loistaville apukouluttajille.

Kurssi alkoi maaliskuun pakkasissa ja päättyi toukokuun lopun auringonpaisteessa ja lämmössä, jolloin tuoret alikersantit pääsivät ensikerran kokeilemaan siipiään ja lähtemään pesästä.

Toivottavasti kurssista jäi jokaiselle lopulta hyvä maku suuhun ja kurssilla opitut tiedot ja taidot olisivat avuksi myös siviilimailmassa.

Oppilaskunnan puheenjohtaja oppilas M. Kihlström

○ Hikisen ja rankkaakin rankemman

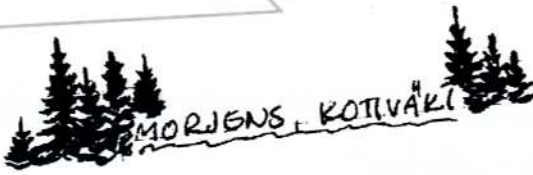
“Tupatuoppi” -kilpailun voitti tällä ker-

ralla sissilinjan sisukas tupa no 14. Jo-

kainen tupa pani parastaan ja selvisi

kunnialla maallin saakka kaksipäiväisen

rääkin jälkeen.

23.6.1946

Täällä sitä istuskellaan kaminna lämmittämissä muun porukan nukkuessa. Ollaan oltu täällä Sotinpurolla taisteluleirillä vasta pari päivää ja lomille pitäis päästä, mutta ei auta. Vielä ois ~~muutama~~ muutama päivä TST-leiriä jäljellä ja sitten alkais ampumaleiri.

Tultiin tänne Sotin metsikköön eilen juhlavasti Cirja-auton kyydillä, jonka jälkeen aloitettiin välittömästi vinomien poteroiden kaivaminen. Silisen aikaan valmisteltiin kaikki poterot valmiiksi ja pystytettiin teltat + pantiin kaikki siihen kuntoon, että täällä voidaan juhlavasti viettää pari päivää. Tänään ollaan sitten harjoiteltu puolustustaistelua ja juosta asemien ja suojasemien vetä lätkän kiillo silmissä. Illalla de sitten mielenkiintoinen pimeätaistelu ja paubetta yurnä räkäpäiden vätkimistä riitti...

Tänä aamuna oli aivas mielenkiintoista herätä, kun telttoimme di kuin uimahalli, vain ~~hyppy~~ hyppy torni puuttui. Pystyimme me nimittäin teltan vasta yömyöhään, joten kunnollisen pohjan kaivaminen ei paljon napannut, kun oli jo vähän kiire nukkumaan. No sittenhän ne lumet, siitä pohjalta kaminnaan lämmöstä tuli ja vaima-allas oli valmis.

Tuomenna ois edessä sunni ja mahtava puolustustaistelu missä katsotaan olako opitu mitään ja toiminto uusia Cas-kea yllähuvienna koupanosammuntotria. Vei alkakaan jo kipinänsäkki loppua, joten hidasti tos-su Casetella ja herättää seuraavan kipinaan.

Ps. Lähetetään rahaa

os. korpi kuseen kannon alla

T:

○ Sotinpuron TST- ja ampumaleirit ovat aina olleet kurssin kohokohtia. Nämä mieltä ja ruumista virkistävät ulkoilmatapahtumat keskellä ei-mitään kirvoittivat oppilas Kärjen kirjoittamaan kotiväelleen yön synkeinä tunteina.

■ KIVÄÄRILINJA

HERPATI !! Tässä he ovat: kovat kiväärimiehet. Tetsauksen ammattilaiset, jokapaikan höylät, aselajinsa suvereeniset hallitsijat, jotka eivät tunne armoa muita kohtaan ja jotka ovat aina valmiita taisteluun, kiitos Ltn Tiaisen mainion koulutuksen. Kiväärilinja hallitsi kurssin kaikkia mahdollisia kuntotestejä niin yksilöllisesti kuin keskiarvoltaan, joka osoittaa kuinka kovasta linjasta oli kyse. Oli sää kuin sää, tilanne kuin tilanne, niin kiväärimiehet hoitaa hommat kotiin ammattimiehen tarkkuudella, ilman häröilyä.

Yläriivi: Sutinen JJ, Kuopio; Kärkkäinen KK, Varkaus; Kärki JK, Nilsjä; Rajala JO, Kuopio; Oravainen PJ, Siilinjärvi; Soininen IH, Kuopio; Heikkinen TIA, Kuopio; Huotari TM, Nurmes; Ihalainen HP, Kuopio; Maja MP, Kuopio; Patronen PJ, Joensuu; Kolmonen JP, Joensuu; Appelgren THJ, Joensuu; Gustafsson KPR, Leppävirta
Alarivi: Räsänen JK, Kuopio; Toivanen JKJ, Juankoski; Nissinen JJ, Siilinjärvi; Holopainen RT, Juankoski; Hilska TJ, Joensuu; Hein JJ, Kuopio; Malmberg SH, Kuopio; Koponen THS, Kuopio; Marttinen JK, Kuopio
Kuvasta puuttuu: Kihlström EMN, Kettunen KJ, Joensuu; Matikainen SP, Joensuu

○ Kurssipuukon oli voinut valita peräti kuudesta eri vaihtoehdoista oman makunsa mukaan. Vaihtoehtoja löytyi jenkkitaisteluveitset perinteiseen leukuun.

■ PANSSARINTORJUNTALINJA

Parhaimmat sai Tuuri linjalleen, ei silti ollut Kettusella homma helppo. Paljon saatiin myös ohjeita muilta. Kersantti Rissanen aina painotti, että aseman täytyy olla takarinteessä. Vai oliko se nyt Mäensivussa? PST-linja osottautui myös kurssin eläinrakkaimmaksi linjaksi, sillä ulkoilutimmehan mustia päivittäin Ylämyllyn metsissä. Tuuri ei jättänyt meitä missään vaiheessa. Liekö asiaan ollut vaikutusta sillä, että kanoimme "apilaita" mukamme lähes koko ajan. Kurssi tarvitsee esikuvia -PSTL.

Yläriivi: Sarjanen AHO, Rautavaara; Hiltunen AT, Nilsiä; Kauppinen JO, Joensuu; Holopainen TT, Juankoski; Jääskeläinen PHJ, Nilsiä; Kalstela KM, Kuopio; Mikkonen TJ, Lieksa

Alarivi: Suomela AHP, Varberg, Ruotsi; Karttunen TP, Joensuu; Koponen TSJ, Kuopio; Tuhkanen TO, Varkaus; Korhonen SH, Kuopio; Sedergvist SA, Kuopio; Lappalainen AT, Kaavi

■ KRANAATINHEITINLINJA

Särmistä särmin, kuningas KRH kuten taisteluista sodissa ei myöskään kurssista olisi voinut tulla täydellistä ilman kranaatinheitäjien tukea. Kurssi 14 kranaatinheitinlinja järjestyneenä paloaukean tykeille.

Ylin mies: Kuivalainen AJJ, Pyhäselkä

Keskirivi: Kiiski JM, Ilomantsi, Pennala OI, Joensuu, Mustonen LK, Liperi

Alarivi: Ikonen VJ, Joensuu, Könönen TI, Joensuu, Hiltunen JP, Kontiolahti, Kuikka JM, Liperi
Turunen MP, Kontiolahti

■ SISSILINJA

Särmääkin särmemmät terästäkin kovemmat... sissit.

Kun muut yön hiljaisina tunteina nukkuvat kasarmilla tai lämpimissä teltoissaan niin yksinäinen sissi väijyy tien varressa tulevaa vihollista. Edes tulipalopakkaset, myrskyt, yms. eivät sissiiä häiritse sillä sissi on mies isolla M:llä. Sissin miehuudesta ja kuuluisasta suomalaisesta sista on hyvänä esimerkkinä perinteisen tupatuoppi -kilpailun voitto... JERKKUA REITEEN !!!

Yläriivi: Impivaara LVP, Joensuu, Paakkunainen MP, Joensuu, Kuitunen KO, Joensuu, Tikka TJ, Kitee, Suomalainen JP, Joensuu, Tenhunen AI, Tohmajärvi

Alarivi: Saastamoinen JT, Joensuu, Vänskä PO, Pyhäselkä, Huikuri PK, Joensuu, Tanskanen AI, Kontiolahti, Parkkinen TS, Joensuu, Hallikainen HP, Joensuu.

Kuvasta puuttuu: Lehikoinen TJ, Joensuu

■ OPPILASKUNTA:

puheenjohtaja Kihlström EMN

sihteeri Koponen THS

rahastonhoitaja Rämö PS

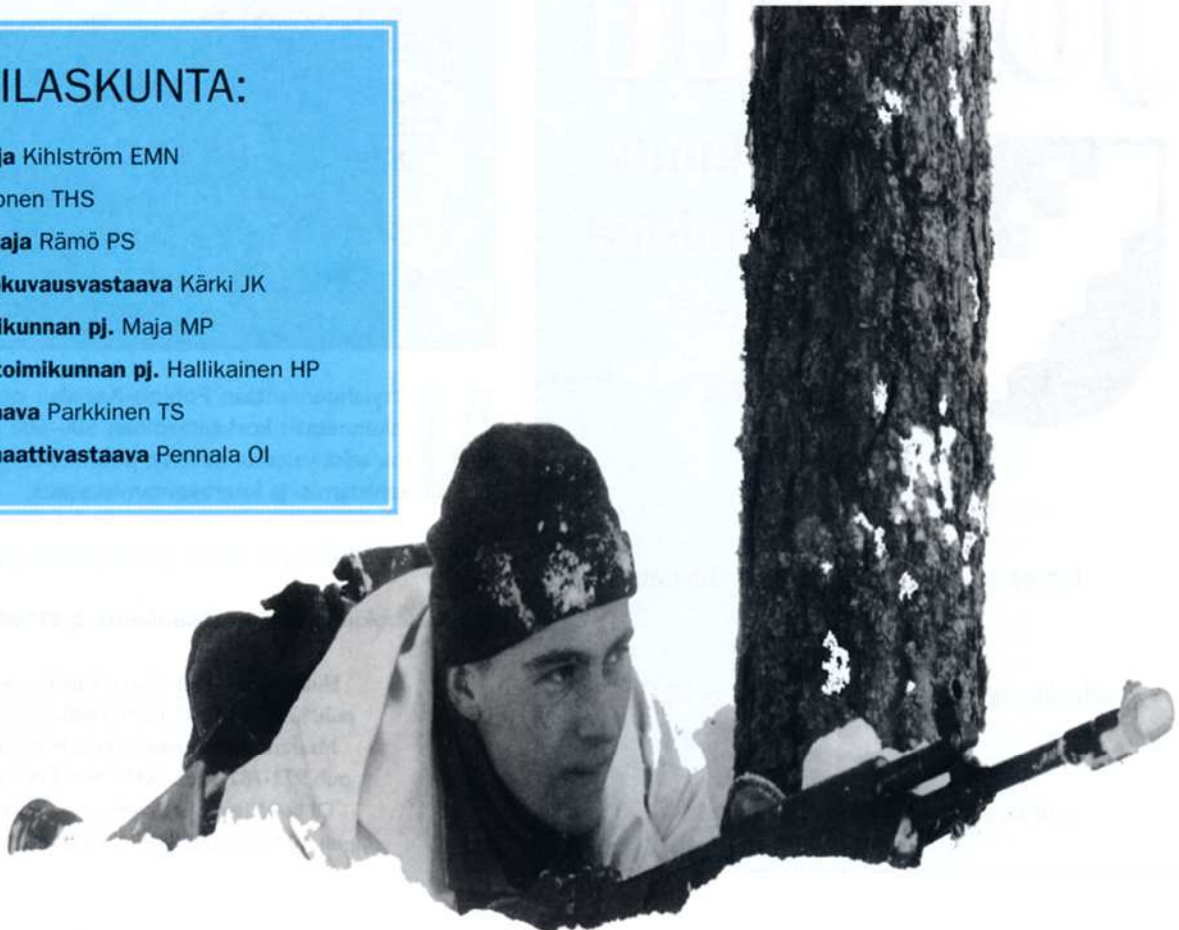
Lehti- ja valokuvausvastaava Kärki JK

ohjelmatoimikunnan pj. Maja MP

hengellisen toimikunnan pj. Hallikainen HP

liikuntavastaava Parkkinen TS

juoma-automaattivastaava Pennala OI

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN
KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ

puh. 122 155

Tietää matoista.
Tietää kaakeleista.
Tietää parketeista.
Tietää maaleista.
Tietää tapeteista.
Tietää keittiökalusteista.
Tietää liimoista.
Tietää kumista.
Tietää muovista.
Tietää jalkineista.

ehari

JOENSUU 973-221 315
SAVONLINNA 957-532 521

JOENSUU

varuskunta-
kaupunkien
ykkönen
tarjoaa

• **kulttuuria**

kirjoja, teatteria, konsertteja ja näyttelyitä

• **harrastuksia**

urheilua, opiskelua, shakkia ja muuta mukavaa

• **viihdettä**

seuraa, juomaa, tanssia, laulua ja soittoa

Niittylahdenrantaan Pohjois-Karjalan opiston ympärille rakennetaan korkeatasoinen 500-600 asukkaan taajama sekä valtakunnallinen puurakentamisen tutkimus-, kehittämis- ja koerakentamiskeskus.

Tee päätös ja ota yhteyttä jo tänään!

Pyhäselän kunta, Hammaslahdentie 2, 82200 Hammaslahti

Elinkeinoasiamies Martti Patrikainen
puh. 973-782 1207, GSM 9400-678 120
Maanmittausteknikko Matti Moisala
puh 973-782 1265, NMT 949-679 539
DI Jari Kiema, Jaakko Pöyry -yhtiöt
puh. 971-288 2881, GSM 9500-421 144